

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokolowskiego; Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty. Telefon Redakcyi nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł, półrocznie 8 zł, kwartalnie 4 zł, miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł, półrocznie 6 zł, kwartalnie 3 zł, miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierroczni i miesięczni za dopłatą pierwszy 75 ct., drugi 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza miarą petitową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 10 ct. od jednego wiersza miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmują wyłącznie Agencya dzienników Stanisława Sokolowskiego Pasaż Hausmanna 1. 9; we Francji w Paryżu wyłącznie Agencya pana Adama Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

P. Minister skarbu nadał posadę sekretarza skarbowego dla spraw solnych przy krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie zarządcy górnictwu Stanisławowi Kuczkiewiczo wi.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 10 maja.

„Zbyt długo to trwa, zbyt długo“ — brzmi nielitościwy sąd Hamleta, spoglądającego na ży, wyciśnięte szczyrem żalem. „Zbyt długo“ — to największy błąd estetyczny, jaki może mieć prawdziwa i wielka nawet tragedia. Zbyt długo trwające natężenie władz duchowych i wzruszenie, to zbytek, którego zwykłe przeciętne natury ludzkie znieść nie mogą. Smutek zaś i żal miesiącami, czy nawet latami trwający, staje się dla otoczenia wprost nieznośny, a co gorsza — nudny. Jesli to smutek cichy, zapomina się o nim z łatwością i z przyjemnością; jeżeli zaś rzuca się w oczy, tracimy dla niego współczucie, gotowi go nazwać bezwzględnością, egoizmem, niemiejnością bezwzględności życia.

Sprawa Dreyfusa trwa już stanowczo za długo. Nawet u tych, którzy szczerze i bezinteresownie wierzyli w niewinność ekapitana, pięć lat skarg, narzekañ, najefektowniejszych, dodatkowych epizodów i zajęć, — wyczerpało już wszystkie zasoby współczucia, żalu i oburzenia, — nawet i im sprzykrzyło się słyszeć i ciągle i ciągle o nieszcześliwym kapitanie i jego niegodnych prześladowcach. Cóż dopiero mówić o tych, którzy na to współczucie nigdy zdobyć się nie umieli? U ogółu zaś opinii publicznej stanowczo już spozstrzegać się

daje głuchy przesył tą sprawą, i jedno wstydliwe może, ale usilne pragnienie: „Niech się kończy tak lub inaczej, ale niech już się raz skończy ta uporczywa sprawa!“ — Dreyfus siedzi dzisiaj tak samo na wyspie Dyabelskiej, jak siedział przed laty czterema; wśród namietności pobudzonych spraw, zapomniano już właściwie o nim i o jego cierpieniach, zajmując się szczegółami sprawy. Zrazu szczegóły te chciały pochłaniać — dzisiaj mało kto już nimi się interesuje i je śledzi. Mnóstwo szczegółów wytworzyło chaos a chaos zawsze znaczy. Nie wielu tylko czytelników tak skrupulatnie pojmuje zadanie, iżby chcieli sąd o sprawie wyrobić sobie na podstawie własnego przekonania, nabytego z rozczytywania się w aktach sprawy; to też nawet ogłoszenie aktów procesowych przyczyniło się raczej do zagmatwania sprawy niż do rozjaśnienia zapatrywań ogółu na nią. Ogół ten daje się, jak przedtem suggestyjonować, a przedewszystkiem znużony już jest i — znużony.

Odbija się to nawet na epizodach sprawy. Ustąpienie ministra wojny Freycineta jest dla Francji niewątpliwie wypadkiem pierwszorzędnej znaczenia — a jednak wobec przesylenia się ogółu sprawą Dreyfusa, nie wywarło ono już ani należytego wrażenia, ani nie budzi refleksyj, które nasuwać powinno. A przecież jest to już piąty czy szósty minister wojny, którego nieszczęsną tą sprawą pochłonęła w ciągu dziesięciu zaledwie miesięcy. O ministrach, którzy byli generałami, można było jeszcze powiedzieć, że oni, jako ściśle związani swym wojskowym charakterem ze sztabem generalnym, musieli ponosić odpowiedzialność za każdy błąd tego sztabu, który, jak wiadomo, bądź co bądź, nie popisał się w sprawie Dreyfusa. O tych ministrach-generalach, można było także powiedzieć, że oni jako żołnierze, już z tego powodu brali stronę generalnego sztabu a występowali przeciw Dreyfusowi. Tymczasem było także dwóch cywilnych ministrów wojny: Cavaignac i Freycinet; obaj zajęli zaś stanowisko przeciw Dreyfusowi, i obaj — dla tego upadli. Powtarzamy dla tego, bo mimo wszelkich zapewnień Freycineta, ogół nie wątpi ani na chwilę, że

powodem jego ustąpienia są nie wiek podszły i nie zdrowie nadwężone lub przykra scena w parlamencie (Freycinet wielu już burzom parlamentarnym czoło stawiał) lecz jedynie stanowisko jego wobec samej sprawy Dreyfusa i wobec rewizji tego procesu. — Brzmi to jakby komentarz do dynisji Freycineta, co tymi dniami w pewnej mowie powiedział jego poprzednik, Cavaignac. Według niego, największym niebezpieczeństwem, które sprawa Dreyfusa zrodziła dla Francji, jest to solidarne postępowanie kosmopolitycznego świata finansowego z nieprzyjaciółmi armii. Pieńdz — mówił Cavaignac — chce okazać, że on jest władcą, a gdy raz utwierdzona będzie władza złotego ciela, runąć musi we Francji niezależność demokracji.

Upadek Freycineta jest dla Francji tem dotkliwszy, iż maż to w istocie światły, prawy i umiarkowany.

Z Sejmów krajowych.

Na wczorajszym posiedzeniu sejmku czeskiego rozstrzygnięto doniosłą sprawę stanowiska Czechów wobec ważności mandatów posłów niemieckich, którzy od początku sesji sejmowej, pomimo wezwania, nie biorą udziału w obradach sejmku. Przebieg posiedzenia był wedle depeszy następujący: Marszałek krajowy, ks. Jabkowitz, podał do wiadomości, że posłowie niemieccy nie odpowiedzieli na wezwanie, aby się w sejmie pojawili. Wobec istniejących przepisów Izba powinna rozstrzygnąć, czy posłowie ci mają utracić mandaty czy nie.

P. Engel na podstawie porozumienia, jakie stanęło między klubem liberalnych posłów czeskich (Młodoczechów) i klubem większej posiadłości, wnosi, aby rozprawę nad tym przedmiotem odroczone. Jest to — powiada p. Engel — ze strony większości dowodem chęci do zgody, jeżeli większość nie obawia się kontroli i nie chce Niemcom przez odjęcie mandatów kontroli tej odjąć. Chcemy

umożliwić Niemcom wstąpienie do sejmku krajowego. Mowca pozostawia zresztą Marszałkowi decyzję co do tego, czy wniosek odraczący jest uzasadniony.

Marszałek krajowy oświadcza, że wniosek jest uzasadniony.

Przeciw wnioskowi Engla wystąpił p. Baxa i zaproponował wybranie komisji, z 12 członków złożonej, któraby miała na najbliższym posiedzeniu przedstawić odpowiednie wnioski.

Wniosek ten jednak nie otrzymał dostatecznego poparcia. P. Engel polemizując z p. Baxą, zaznaczył, że chęć do zgody posłów czeskich nie może im być poczytaną za dowód słabości. Stronictwo w języku słoweńskim, a tyż używając tego języka w wyższym sądzie krajowym w Gracu. Członkowie niemieckiego klubu i niemieckiej partii ludowej podczas czytania interpelacji opuścili salę a wrócili dopiero przy odczytywaniu tómaczenia.

Na wczorajszym posiedzeniu sejmku styryjskiego, marszałek udzielił głosu posłowi Rosinie do odczytania jego znanej interpelacji, wniesionej w języku słoweńskim, a tyż używając tego języka w wyższym sądzie krajowym w Gracu. Członkowie niemieckiego klubu i niemieckiej partii ludowej podczas czytania interpelacji opuścili salę a wrócili dopiero przy odczytywaniu tómaczenia.

Na wczorajszym posiedzeniu sejmku styryjskiego przewodniczący oświadczył, że wezwanie, jakie wystosował do posłów słoweńskich, aby usprawiedliwili się z nieobecności na posiedzeniach sejmowych, uważa jako dotężone, mimo, że ci posłowie wezwania tego nie przyjęli rzekomo dlatego, iż języka włoskiego nie rozumieją. Przewodniczący twierdzi, że postąpił słusznie już choćby dlatego, że językiem sejmku jest język włoski. Dzisiaj odbędzie się dyskusja nad kwestyą, czy mandaty nieobecnych posłów mają być unieważnione.

Wczoraj w sejmie krańskim, w ciągu dyskusji budżetowej, poseł Lenaricie powrócił do sprawy poruszonej przez siebie wniosku przy dyskusji o szkołach realnych, tyżającego się zaprowadzenia w szkołach krań-

211)

KRZYŻACY

PO WIEŚĆ HISTORYCZNA

PRZEZ

HENRYKA SIENKIEWICZA.

IX.

(Ciąg dalszy).

Za nim zeskoczył Maćko, Czech i pacholikowie, z których trzech dostali rozkaz, aby zatrzymali się z końmi, mając je w pogotowiu i bacząc, aby broń Boże, który z rumaków nie zariżał. Pięciu pozostałym rzekł Maćko:

— Będzie tam dwóch masztalerzy i Sanderus, których w mig mi powiążecie, a gdyby który zbrojny był i chciał się bronić, to go w łeb.

I ruszyli zaraz naprzód. Po drodze szepnął jeszcze Zbyszko stryjcowi:

— Bierzecie starego Zygryda, a ja Arnolda.

— Pilnuj się jeno! — odpowiedział stary. I mrugnął na Czecha, dając mu do zrozumienia, aby w każdej chwili gotów był nieść pomoc swemu panu.

Ow zaś skinał głową, że tak i będzie, przeczem nabrał tehu w piersi i zmacał, czy miecz łatwo mu wychodzi z pochew.

Lecz Zbyszko spozstrzegł to i rzekł:

— Nie! Tobie rozkazuję ku kolebce zaraz skończyć i nie odstępować jej ni piędzią podczas bitki.

Szli szybko i cicho, ciągle wśród leszczykowej gąstwy, ale nie szli już daleko, gdyż najwięcej po dwóch stajaniach zarośla urywały się nagle, okalając małą polankę, na której widać było wygasłe kopce smolarskie i dwie ziemne chaty, czyli nuny, w których zapewne mieszkali smolarze, dopóki nie wygnała ich stąd wojna. Zachodzące słońce oświecało ogromnym blaskiem łąkę, kopiec i obie stojące daleko od siebie nuny. Przed jedną z nich siedziało na kłodzie dwóch rycerzy, przed drugą — barczysty, czerwonołosy prostak i Sanderus. Ci obaj zajęci byli wycieraniem szmatami pancerzy, a u nóg Sanderusa leżały prócz tego dwa miecze, które widocznie miał zamiar oczyścić później.

— Patrz, — rzekł Maćko, cisnąc z całej siły ramię Zbyszka, aby go jeszcze przez chwilę powstrzymać. — Umyslnie im wziął miecze i pancerze. Dobrze! Ten z siwą głową musi być...

— Naprzód! — krzyknął nagle Zbyszko. I wbiegł skoczył na polanę. Tamci zerwali się także, lecz nim zdolałi dobiec do Sanderusa, chwycił groźny Maćko starego Zygryda za pierś, przegiął w tył i w jednej chwili wziął go pod siebie. Zbyszko i Arnold czepili się z sobą, jak dwa jastrzębie, opletli się ramionami i poczęli się zmacać straszliwie. Barczysty Niemiec, który siedział przedtem koło Sanderusa, porwał wprawdzie za miecz, ale nim zdolał nim machnąć, uderzył go pacholek Maćków, Wit, obuchem w rękę głowę i rozciągnął na miejscu. Rzućili się potem wedle rozkazu starego pana wiązać Sanderusa, ten zaś, choć wiedział, iż to rzecz była umówiona, jął tak rzezc ze

strachu, jak roczne ciele, któremu podrzynają gardło.

Lecz Zbyszko, chociaż tak krzepki, iż ścisnąwszy gałąź drzewa, sok z niej wyciskał, poczuł, że dostał się jakby nie w ludzkie, ale w niedźwiedzie łapy. Poczuł nawet i to, że gdyby nie pancerz, który miał na sobie, nie wiedząc, czy nie przyjdzie mu potykać się na ostre, olbrzymi Niemiec, byłby mu pokruszył żebra, albo może i kość pancerzową połamał. Uniósł go wprawdzie nieco młodzian w górę, ale ów podniósł go jeszcze wyżej, i zebrawszy wszystkie siły, chciał grzmotnąć nim o ziemię, tak, aby więcej nie powstał.

Lecz Zbyszko ścisnął go również z tak okrutnym wysiłkiem, że aż oczy Niemca krwią zasłyły, poczem wsunął mu nogę między kolana, uderzył w zgięcie i zwałił na ziemię.

Zwalili się raczej oba, młodzian jednakże padł pod spód, ale w tej chwili baczny na wszystko Maćko, rzucił nawpół zgniecionego Zygryda w ręce pacholkom, sam zaś ruszył ku leżącemu, w mgnieniu oka skrepował pasem nogi Arnolda, poczem skoczył, siadł na nim, jak na zabitym dziku, i przyłożył mu ostrze mizerykordy do karku.

Ow zaś krzyknął przeraźliwie, i ręce osunęły mu się bezwładnie ze Zbyszkowych boków, a potem poczał jęzczyć, nietyle od ukłócia, ile dlatego, że nagle uczył okrutny i niewypowiedziany ból w plecach, w które otrzymał był uderzenie maczugą jeszcze podczas bitwy ze Skirwołdą.

Maćko chwycił go obu rękoma za kolanierz i ścisnął ze Zbyszka, a Zbyszko przypodniósł się z ziemi i siadł znowu i przez dłuższą chwilę siedział bez ruchu. Twarz miał bladą i spotniałą, oczy krwią nabiegłe i posiniałe usta — i spoglądał przed się jakby nie całkiem przytomnie:

— Coć jest? — zapytał z niepokojem Maćko.

— Nie, jenom utrudzon bardzo. Pomóżcie mi stanąć na nogach.

Maćko zasunął mu ręce pod pachy i podniósł go odrazu.

— Możesz stać?

— Mogę.

— Boli cię co?

— Nie. Jeno mi brak tehu.

Tymczasem Czech, ujrząwszy widocznie, że na majdanie wszystko już ukończone, zjawił się przed numą, dzierżąc za kark służkę zakonną. Na ten widok zapomniał Zbyszko o trudzie, siły wróciły mu odrazu, i jak gdyby nigdy nie zmacał się ze straszny Arnoldem, skoczył do numy.

— Danuska! Danuska!

Ale na to wołanie nie odpowiedział żaden głos.

— Danuska! Danuska! — powtórzył Zbyszko.

I umilkł. W izbie było ciemno, zatem w pierwszej chwili nie mógł nic dojrzeć. Natomiast z po za kamieni, przyładowanych pod ognisko, doszedł go szybki i głośny oddech, jakby przyuczajonego zwierzątka.

— Danuska! prze Bóg! to ja! Zbyszko!

A wtem ujrzał w mroku i jej oczy, szeroko otwarte, przerażone, nieprzytomne.

Więc skoczył ku niej i chwycił ją w ramiona, lecz ona nie poznała go zupełnie i wyrwywając mu się z rąk, poczęła powtarzać zdyszczanym szepem:

— Boję się! boję się! boję się!...

KONIEC CZĘŚCI SIÓDMEJ.

(Ciąg dalszy nastąpi).

skich nieobowiązkowej nauki języka rosyjskiego. Mowca zastrzegł się, jakoby zamiarem jego była agitacja panslawistyczna. Jedynym celem była chęć dostarczenia Słowianom austriackim wspólnego języka dla porozumiewania się oraz wzgląd praktyczny, aby w kraju można było na eksport wychować siły techniczne, któreby znajdowały zbytnie na półwyspie bałkańskim i w Rosyi. Mowca jeszcze raz się zastrzegł przeciw podejrzywaniu jego patriotyzmu austriackiego.

P. Schwegel dowodził konieczności podniesienia przemysłu, któryby został sparalizowany, gdyby drugie połączenie kolejowe z Tryestem nie dotykało Krainy. Dalej mowca dowodził, że Słowianie austriaccy nie potrzebują rosyjskiego języka dla wzajemnego porozumiewania się, mają bowiem ku temu język niemiecki, który dla żadnej z narodowości nie oznacza uposledzenia lub zatamowania w rozwoju.

P. Hribar wyraził mniemanie, że najlepszym środkiem do podniesienia handlu i przemysłu jest rozsądna polityka podatkowa, a nadto usunięcie zamieszek narodowościowych, przez jak najściślejsze przeprowadzenie równouprawnienia narodowego. Jednakże do tego jeszcze daleko, niemiecka bowiem mniejszość ciągle jeszcze chce panować w Austrii. Wniosek Lenarzewicza, zdaniem mowcy, nie jest wcale podejrzany; w Austrii bowiem nie ma żadnej rosyjskiej irredenty, tylko raczej niemiecka. Niemiecki język dla porozumiewania się Słowian jest niepotrzebny, jedynym porozumieniem musi być miłość do Dynastji.

SPRAWY MONARCHII

(Interview z JE. Jaworskim).

Depesza streściła wczoraj pokrótce rozmowę jednego z wiedeńskich korespondentów *Pester Lloyd* z JE. Przesesem Koła polskiego, p. Apolinarem Jaworskim. Rozmowa ta, w której dotknięto wszystkich spraw z zakresu bieżącej sytuacji wewnętrznej, zasługuje na bliższą uwagę; podajemy zatem obszerniejsze jej streszczenie:

Korespondent, nawiązując do doniesień dzienników, według których parlamentarna komisja Koła polskiego jest zgromadzona w komplecie w Wiedniu, zapytał przede wszystkim, wiele jest prawdy w tem doniesieniu. Na to odrzekł JE. P. Jaworski: „Jest to gadanina, pozbawiona wszelkiej faktycznej podstawy. Jestem jedynym członkiem komisji, który przebywa w Wiedniu. Nie wiem nawet, gdzie w tej chwili znajduje się zastępca przewodniczącego komisji, JE. Biliński. JE. Abrahamowicz zatrzymał się był w Wiedniu w przejeździe do Lwowa przez kilka godzin. Gdzie znajdują się inni członkowie komisji, nie mam nawet wyobrażenia“.

Zapytany o zapatrywanie na sytuację wewnętrzną, odrzekł JE. Jaworski, że on sam — a może to niezawodnie powiedzieć także w imieniu całej Galicji, — pragnie najgoręcej nastania stosunków politycznych, któreby

przywróciły parlamentowi zdolność do pracy. „Proszę przede wszystkim — mówił p. Jaworski — wziąć na uwagę budżet; od roku 1896 nie mieliśmy w Izbie dyskusji budżetowej. Przy obradach budżetowych w komisji budżetowej przygotowywano zawsze pewne punkty dla przyszłego budżetu, czyniąc podczas dyskusji rozmaite wnioski, wnosząc skargi, wyrażając życzenia i uchwalając rezolucje, a cały przebieg tej dyskusji, wraz z powziętymi rezolucjami, służył zawsze Rządowi za wytyczną przy układaniu budżetu na rok przyszły. Teraz wszystkiego tego nie ma i dlatego w preliminarzu, a za nim i w Administracji nastąpiła stagnacja. W skutek sparalizowania przez obstrukcję działalności parlamentu, nie wydano także niektórych ustawowych rozporządzeń, które absolutnie byłyby pożądane, a które mogą przynieść do skutku tylko w Radzie państwa; wspomnę tu tylko o reformie ustawy o należytościach, o zaprowadzeniu przymusowej asekuracji od ognia i o niektórych kwestjach w sprawie reformy podatku konsumcyjnego, od których także zależy rozwój finansów niektórych krajów. Naturalnie, że nie jest obowiązkiem stronnictw szukać dróg i środków do uzdrowienia stosunków parlamentarnych. Jest to obowiązkiem Rządu, a w pierwszym rzędzie Prezydenta Ministrów. Mogę tylko tyle powiedzieć, że zadanie opozycji, aby z tem wszystkim, co dotychczas istnieje w zakresie sprawy językowej, zrobiono *tabulam rasam*, wydaje mi się niemożliwym do wykonania. Musi być wyszukany inny *modus procedendi*. Mówi się teraz wszędzie szeroko o zastosowaniu §. 14 do ustawy językowej. Proszę mi darować, jeżeli na razie wstrzymam się od wypowiedzenia mego zdania w tej kwestji. Wkrótce jednak będziemy w możności omówić tę sprawę i wypowiedzieć o niej naszą opinię“.

Mówiąc o zwołaniu komitetu wykonawczego prawicy, oświadczył p. Jaworski, że zwołał go był już na dzień 13 kwietnia, ale zapowiedziane zebranie musiał odwołać, gdyż członkowie komitetu nie mogli przybyć z powodu właśnie toczących się obrad sejmowych. Najbliższe posiedzenie odbędzie się więc po ukończeniu sesji sejmowych, w każdym razie jednak w drugiej połowie maja.

Zapytany, czy prawdą jest, że w komitecie wykonawczym prawicy, niemniej jego członkowie, w szczególności zaś Polacy, w zapatrywaniach swoich w sprawie językowej zastosują się zupełnie do Czechów, — JE. Jaworski odpowiedział:

„Jest to zupełną nieprawdą. Komitet wykonawczy wyda swą opinię samoistnie bez względu na zapatrywanie Czechów. Specjalnie zaś Polacy będą zważali wyłącznie na interes Państwa i kraju. Jestem przekonany, — powiedział w końcu p. Jaworski — że możliwym jest uregulowanie stosunków w Czechach w ten sposób, aby Niemcy i Czesi obok siebie stali a nie ponad sobą“.

Rozmowa przeszła następnie na kwestję ugody austro-węgierskiej:

„Jestem szczerym i z przekonania zwolennikiem instytucji z r. 1867 — rzekł p. Jaworski — i pragnę szczerze, iżby stworzony wówczas przez wielkich węgierskich mężów stanu stosunek pozostał dalej bez zmiany.

Wprawdzie Galicja w ekonomicznym traktacie z Węgrami mniej ma interesu, niż inne przemysłowe kraje Austrii, które mają na Węgrzech rynek zbytu dla swych towarów, ale my rozpatrując tę sprawę, mamy na oku mocarstwowe stanowisko Monarchii i wychodzimy z tego stanowiska, że jednolite wielkie mocarstwo jest o wiele silniejszym, bardziej wpływowym i większe ma znaczenie, niż gdyby istniały obok siebie dwa niewielkie państwa. Dlatego też my Polacy, ze względu na stanowisko naszej Monarchii wśród innych państw europejskich, jesteśmy zwolennikami sprawiedliwej ugody. I tu należy postawić tę samą zasadę, o której mówiłem już, wspominając o stosunku Czechów do Niemców. Austrija i Węgry powinny się starać istnieć obok siebie, a nie jedno nad drugim“.

JE. Jaworski przypomniał, że drugie czytanie przedłożenia ugody w komisji jest już niemal w zupełności skończona. Co się tyczy kwoty, rzekł p. Jaworski, iż Austrija nie może się zgodzić na płacenie jej w dotychczasowej wysokości. W tym kierunku musi przysięść do porozumienia, jak to już było w r. 1887, kiedy referentem deputacji austriackiej był właśnie JE. Jaworski; co prawda, wówczas kwestję sporną stanowiła nie wysokość kwoty, lecz t. zw. *praecipuum*. Co się zaś tyczy — mówił — właściwej ekonomicznej ugody, to przedłożenia ugody hr. Badeniego i dr. Bilińskiego uważać należy za jednolitą całość, gdyż jako całość były one pomyślane i ułożone przez swych twórców. Jeżeli w tej organicznej całości, skutkiem jakiegosć faktu, n. p. skutkiem t. zw. formuły Szella, ukaże się jeden rys, to wówczas pewne modyfikacje tych przedłożeń są niuniknione, jak n. p. już dziś w sprawie bankowej, przy której uważam za najbardziej pożądane przewidywanie o utrzymaniu *status quo*. Zresztą w sprawie tej toczą się właśnie między obu Rządami rokowania i mam nadzieję, że doprowadzą do rezultatu.

Dzisiejszego prezidenta gabinetu węgierskiego p. Szella znam już od dawna. Uważałem go zawsze za męża stanu, dążącego zawsze do zgody, za polityka, który w kwestjach spornych daje pierwszeństwo wzajemnemu porozumieniu się, choć się mu to nie zawsze udawało, co jednak przy finansowych konfliktach jest bardzo zrozumiałem. Mogę tylko życzyć, aby umiarkowanie, roztropność i wzajemne ustępstwa były po obu stronach, a wówczas nastąpi pomyślny rezultat. Gdyż jeszcze raz powtarzam panu, że jestem wiernym zwolennikiem urzędzeń z r. 1867 i stworzonych wówczas stosunków ekonomicznych między obiema połowami Monarchii.“

Z Poznania.

(Mały wzrost ludności i przyczyny tego objawu. — Ludność wedle zajęcia. — Przemysł i handel. — Import do Księstwa sierotek niemieckich. — Domy dla robotników. — Hojność poznańskiej Rady miejskiej na cele niemieckie).

Wedle ogłoszonej właśnie statystyki na podstawie ostatniego spisu ludności, populacja

w Księstwie Poznańskim wzrasta powolniej niż w innych prowincjach monarchii pruskiej, gdy bowiem w całym państwie ludność wzrastała od roku 1890 do 1895 przeciętnie rocznie 1·23 proc., to w Księstwie tylko o 0·86. Przyczyną tego jest głównie wychodźstwo, skutkiem którego ubyło w Księstwie w powyższym okresie 119.205 głów.

Co do narodowości, jest ludność silnie mieszana. Stosunek pomiędzy Polakami a Niemcami nie da się w cyfrach dokładnie oznaczyć; jeżeli jednak weźmiemy język ojczysty za decydujący tu czynnik, to na ludność polskiej narodowości przypada okrągło 60 proc. Ludność polska przeważa więc, najściślej reprezentowaną jest ona w geograficznie zamkniętym terytorjum, które się rozciąga od powiatów szamotulskiego i szubińskiego na Północy aż do Kępna na Południe. Przeważają niemieckimi są natomiast niektóre miasta a mianowicie północne i zachodnie powiaty nadgraniczne dzielnic.

Wysoki stosunkowo procent ludności tworzą żydzi. Podczas gdy w roku 1895 należało ze 100 państwie 10.000 obecnych na miejscu osób 124 do wyznania mojżeszowego, liczono w Księstwie na 10.000 żydów 253. Tylko miasto Berlin i prowincja hesko-nasawska wykazują pod tym względem jeszcze wyższe cyfry.

Ludność jest przeważnie zajęta w rolnictwie. Wedle spisu zawodowego z roku 1895, należało ze 100 zajętych w głównym zawodzie do grupy rolnictwa i t. p. 69·67; do przemysłu i rzemiosła 22·55; handlu i ruchu 7·78 procent. Prusy Wschodnie i Księstwo mają w grupie przemysłu i rzemiosła najniższy udział ze wszystkich dzielnic monarchii pruskiej. W handlu i przemyśle stoi Księstwo również daleko poza przeciętną cyfrą.

Jako jeden z głównych powodów, że przemysł i rzemiosło w Księstwie mało tylko dotychczas się rozwinęły, jest prawie zupełny brak surowców, zdolnych do przemysłowego przerobienia. I pod względem materiałów palnych jest Księstwo biedne; bogate dawniej lasy są mocno przetrzebione, a pokłady węgla brunatnych i torfu mają po części małą wartość. Dalej są stosunki zbytu niedostateczne, gdyż od środka Rzeszy i od głównych miejsc jej ruchu jest Księstwo stosunkowo zbyt oddalone, kraj tylny zaś, Rosya, odcięty w skutek polityki celnej. Jedyny przemysł, który w Księstwie miał dawniej jakieś znaczenie, t. j. przemysł sukienny, upadł właśnie prawdopodobnie w skutek tej polityki. Obecnie kwitną jeszcze najwięcej takie gałęzie przemysłu, które stoją w bezpośrednim związku z rolnictwem, t. j. cukrownictwo i gorzelnictwo.

W dawniejszej polskiej wsi Lipin pod Witkowem, w powiecie gnieźnieńskim, którą nabyła komisja kolonizacyjna i ochrześciła na „Neu Zedlitz“, utworzono zakład dla sierot ewangelickiego wyznania, który także ma służyć celom germanizacyjnym. Ponieważ kresy wschodnie nie dostarczają zakładowi odpowiedniej ilości wychowanców, więc zarząd zwraca się do różnych miast niemieckich z prośbą o przekazywanie sierot zakładowi w „Neu Zedlitz“. Według dołączonego prospektu, zarząd domu sierot w następujący sposób wy-

STORIELLE VANE

przez

Camillo Boito.

II.

(Dokończenie).

Po dniu, w którym margrabina go prosiła, żeby ograniczył swoje wizyty, był cztery razy w willi. Dwukrotnie byli tam goście; za trzecim razem zastał ją samą. Margrabina poprowadziła go do zwierciadła i kazała mu w nie spojrzeć. Miał włosy zburzone i twarz zmienioną.

— „Skończmy z tem — szepnęła. — Pan mnie kompromituje. Serce mi się rozdziera przemawiać w ten sposób; dałabym dziesięć lat mego życia, żeby nie być zmuszoną postępować z panem surowo; ale gadają już o panu, śledzą mnie, podejrzewają. Baronessa, która mi wierzy prawie jak świętej, powiedziała mi to, zgnębiona smutkiem. Gdybym była czysta w sumieniu, umiałabym nakazać mileżenie złym językom i uwagom przyjaciół; ale my oboje źle robimy. Mój mąż może się czegoś dowiedzieć i podejrzewać, że jestem winną. Na miłość Boga oszczędźmy temu człowiekowi tego wielkiego zmartwienia! Przeważaliśmy się!“

— „Pani — przerwałem w wyrazem gorzkiej pogardy — pani nie potrzebuje walczyć: odniosłaś tryumf przed walką!“

— „Niech i tak będzie. Wolę być źle zrozumianą, jeżeli to może panu wrócić spo-

kój. Kto wie! Może kiedyś będziesz się cieszył, żeś spotkał na swojej drodze kobietę, o której będziesz mógł myśleć bez wyrzutu sumienia i na którą byś mógł spojrzeć bez rumieńca. Kiedyś, może staniemy się przyjaciółmi“.

— „Jakież płonne iluzje!“

— „Nie, prawdopodobnie. Ale obecnie, przestań tuż, błagam“.

— „To niepodobna“.

— „Niepodobna, dlaczego? Pomnij pan, że gdybym nie miała dla ciebie głębokiego szacunku i żywej przyjaźni, byłabym już dawno dała rozkaz mojej służbie, żeby ciebie grzecznie odprawili. Mam prawo chcieć i chęć zachować spokój mego życia“.

Obiecał, że nie wróci już, a sam przyznaje, że okazał się słabym i nieczemnym. Wrócił, przeklinając sam siebie i wszedł bez zapowiedzenia.

„Siedziała na swojej różowej kanapie z nogami opartymi na stołeczku. Nie ruszyła się. Była błada: miała oczy czerwone i chusteczkę w ręku. Głosem słabym, ale z największą obojętnością rzekła:

— „Nie myślałam, że pana już zobaczę — i zamilkła; a ja szukałam słów daremnie. Nareszcie:

— „Niezdrową się pani czuje? — spytałem“.

— „Dziękuję, jestem zdrowa — odrzekła lodowato“.

„Nastąpiło długie mileżenie. Margrabina powstała i zwolna, nie kłaniając mi się, nie patrząc na mnie, wyszła z salonu. Pobiegłem natychmiast do hoteliku w Pallanza i napisałem te słowa: „Jutro odjeżdżam. Żyj spokojna“ — nie więcej. Posłałem list i wróciłem na swoją wyspę“.

„Na swoją wyspę! która wydaje mi się teraz więzieniem, a domek grobem! Chciał odjechać natychmiast, ale trzeba było uregu-

lować rachunki; czas oczekiwania skróca sobie miłem zajęciem rachowania róż na tapetach!“

Potem, jeszcze jeden moment na statku, ostatni rzut oka na pamiętny krajobraz pokryty zasłoną z mgły tak gestej, że niestety nie rozróżnić nie można! Gdyby mógł jeszcze widzieć po raz ostatni to wszystko! Gdyby choć jeden promień słońca! Ukazał się! i zamajaczyła mu przed oczami postać margrabiny oświeconej promieniem słońca padającym przez szczelinę w oknie, gdy siedziała na swojej różowej kanapie.

Ileż to nadziei z wiatrem się rozwiewa!

Zdawało by się, że na tem koniec opowiadania; ale nie trzeba zapominać, że bohater noweli jest typem odrębnym, wybitnym i to autor chce zaznaczyć.

W połowie czerwca w następnym roku, nasz młody znajomy poszedł odwiedzić hrabinę, o której była mowa na początku opowiadania, a która powróciła właśnie z Florencji do Medyolanu. Hrabina otoczona była całym zastępem wielbicieli i paliła papierosa.

„Przyjęła mnie przyjaźnie, ale z pewnego rodzaju dwuznacznym uśmiechem, który nie wydawał mi się całkiem życzliwy. Po chwili, biorąc mnie nieznacznie na stronę, rzekła mi półgłosem:

— Wiesz pan? mąż pańskiej margrabiny...“

— Jakiej margrabiny?

— Margrabiny z Pallanza.

— Nie rozumiem.

— Biedny niewinny człowieku! Aby ludzie o czem nie mówili, nie trzeba tego robić; i tego nie dosyć, bo czasem nawet wymsyła to, czego nie było.

— Sądzę, że to, o czem pani mówi, jest także wymysłem.

— Być może. W jakim czasie byłeś pan u jeziora?

— Przy końcu sierpnia, pani wiadomo.

— A kiedy pan odjechałeś?

— Drugiego listopada, o ile pamiętam. Dlaczego pani mnie pyta? A więc?...“

— Mąż margrabiny czuje się nareszcie szczęśliwy.

— Doprawdy? Nie znam go.

— Będzie miał syna.

— A!

— Spotkałam się z margrabina w Florencji na parę dni przed moim odjazdem. Nie podobałaby się panu, ale weselsza, niż kiedykolwiek; ciągle się śmieje. Złe języki opowiadają, że od kilku tygodni pewien kapitan kawaleryi, blondyn, silny i słuszny, jak gladiator...“

— Nie wierzę temu.

— Jest kochankiem...“

— To potwarz. Margrabina jest aniołem.

— Słyszycie, panowie — zawołała hrabina, śmiejąc się — słyszycie! Wasz przyjaciel utrzymuje, że pewna pani z Pallanza, jest aniołem, aniołem, prawdziwym aniołem!

„Wszyscy wybuchnęli śmiechem. W gniewie oka w mózgu moim zamajaczyły zwątpienie, krzyżujące się szpady, śmiertelne rany i trupy... ale na szczęście moje ja, rozdzielone na dwie części uratowało mnie. Część spektatora powściągnęła, część aktora i gryząc się w usta potrafiłem śmiać się ze wszystkimi.“

„Nie widziałem już więcej w życiu ani hrabiny, ani margrabiny...“

K O N I E C.

wiązuje się z nałożonych nań obowiązków: Stara się o pomieszczenie sierót młodocianych w nowe utworzone zakłady, gdzie pozostają dopóty, dopóki szkoły nie opuszczają; w dalszym ciągu stara się o umieszczenie ich w odpowiednich rodzinach kolonistów, osiadłych na utworzonych przez komisję kolonizacyjną parcelach.

Zarząd stara się także bezpłatnie o miejsca dla sierót bądź u wiejskich kolonistów — jeżeli wychowawcy zamierzają zostać wieśniakami, bądź też u rzemieślników — jeżeli mają chęć do rękodzielnictwa, i w czasie nauki dozoruje ich także bezpłatnie.

Natomiast poszczególne gminy lub urzędy muszą się wobec zarządu zobowiązać, iż opłacać będą od każdego wychowawcy taką samą sumę, jaką dotąd w innych prywatnych miejscach za nich płacić musiano. Ponieważ zaś koszty utrzymania w zakładzie daleko są mniejsze, niż gdzieindziej, więc zarząd zobowiązał się ze swej strony, iż różnicę, którą obliczono na 100 m. rocznie, składać będzie na imię każdorazowego wychowawcy do kasy oszczędności.

W ten sposób każdy z wychowawców po dośnięciu do pełnoletności otrzyma gotówką 800 do 1.000 marek, a więc sumę, która podług mniemania zarządu zupełnie wystarczy na zajęcie samodzielnego stanowiska bądź to w rolnictwie, bądź też w rzemiośle.

Poznańska Rada miejska przyjęła na ostatnim posiedzeniu wniosek magistratu w sprawie udzielenia taniej pożyczki zawiązanemu w Poznaniu Towarzystwu budowy domów dla robotników. Na rzecz mającej się odbyć w roku 1900 w Poznaniu, staraniem niemieckiego Towarzystwa rolniczego, wystawy wędrowniej udzieliła Rada miejska 10.000 marek subwencji, a 2.000 marek subwencji dla kongresu związku niemieckich rzeźników, który się odbędzie w dniach 20 do 23 czerwca w Poznaniu.

Dla kongresu lekarzy i przyrodników polskich, jak wiadomo, Rada miejska nie chciała dać ani feniga.

KRONIKA

Lwów, 10 maja.

— **JE. Kazimierz hr. Badieni** przybył dzisiaj z Buska do Lwowa.

— **JE. Pan Prezydent** wyższego sądu krajowego, dr. Aleksander Mniszek Tchorznieki, powróciwszy z wizytacji sądów, objął urządowanie.

— **Wybór uzupełniającej** jednego członka Rady powiatowej w Kolumny z grupy gmin miejskich rozpisano Prezydium c. k. Namiestnictwa na dzień 15 czerwca b. r.

Wybór odbędzie się w mieście powiatowym o godzinie 10 w lokalnościach, wskazanych w kartach legitymacyjnych, które doręczy wyborcom c. k. starostwo.

(z) **Z c. k. kolei państwowych.** JE. P. Minister kolei żelaznych przeniósł inżynierów-adjunktów: Markusa Schmoscha, Adama Mińskiego i Michała Gamotę z c. k. kierownictwa budowy kolei Lwów II. dla wschodniogalicyskich kolei lokalnych do c. k. ekspozytury dla trasy kolei Lwów-Sambor we Lwowie, oraz oficjalą Ferdynanda Schneidera, kasyera stacyjnego przy c. k. urzędzie ruchu w Kolumny, do c. k. dyrekcji kolei państwowych w Stanisławowie, przydzielając go zarazem do oddziału dla kontroli dochodów.

— **Stypendya.** Na przedstawienie Instytutu Stauropigialnego we Lwowie nadało c. k. Namiestnictwo opróżnione stypendya z fundacji im. Karoliny Glinieckiej w kwocie rocznych po 120 zł. Sylwestrowi Pełechowi, słuchowi III. roku i Stefanowi Hładyszewskiemu, słuchaczowi I. roku wydziału prawa na c. k. Uniwersytecie we Lwowie; tudzież Michałowi Chylakowi, słuchaczowi III. roku prawa na Uniwersytecie wiedeńskim.

— **Wiadomości kościelne.** Dyecezya przemyska. Instytuowany na kanonij przy łac. kapitule ks. Karol Fischer, poseł do Rady państwa i proboszcz w Dobrzechowie. — Egzamin konkursowy *pro obtinendis beneficiis curatis* złożył z pomyślnym skutkiem ks. Ignacy Pyzik, kooperator w Bieczu.

Wizytacja kanoniczna. Najprzew. ks. biskup-sufagan dr. Józef Seb. Pelczar, z upoważnienia i w zastępstwie JE. ks. biskupa Łukasza Soleckiego, odbędzie w miesiącu maju i czerwcu wizytację kanoniczną w parafiach dekanatu rzeszowskiego w następującym porządku: 27 i 28 maja w Krzemienicy, 29 i 30 maja w Łące, 31 maja i 1 czerwca w Stobierni, 2 i 3 czerwca w Zaczerniu, 4 czerwca w Staromieściu, 5 i 6 czerwca w Rzeszowie, 7 czerwca w Przybyszówce, 8 i 9 czerwca w Zgłobniu, 10 czerwca w Zabierzowie, 11 czerwca w Boguchwale, 12 i 13 czerwca w Lubeni, 18 i 19 czerwca w Tyczynie, 20 czerwca w Borku starym, 21 i 22 czerwca w Hyżnem, 23 czerwca w Chmielniku, 24 i 25 czerwca w Woli Rafałowskiej, 26 czerwca

w Malawie; 27 czerwca w Kraczkow, 28 czerwca w Krasnem, 29 i 30 czerwca w Słocinie.

Dyecezya tarnowska. Przeniesieni: ks. Józef Koterbski z Wierchosławie do Lisigóry, ks. Franciszek Sosin z Lisigóry do Wielopola. — Zmarł w Podolu śmiercią nagłą proboszcz miejscowy ks. Jan Mirecki, w 39 roku życia a 15 kapłaństwa. — Administratorem osieroconej parafii zamianowany ks. Adam Kurkiewicz, ekspozyt z Przydonicy. — Konkurs na wakujące probostwo rozpisany do 26 maja.

Zmiany w zakonie OO. Karmelitów. Na kapitule odbytej w Krakowie wybrani zostali: prowincyałem i definidorem generalnym O. Marjan Spolski; przeorami: O. Wincenty Jarosiński w Krakowie, O. Stanisław Griglyak we Lwowie, O. Jan Haber w Bołoszowcu, O. Maksymilian Kopytowski w Sasiadowicach, O. Walerjan Wierzbicki w Rozdole, O. Michał Kasprzykiewicz w Pilźnie, O. Alfons Giercuskiewicz w Trembowli; magistrem kleryków O. Marcin Maciak; definitorami: O. Stanisław Griglyak, O. Benedykt Postulko, O. Laurenty Drozdycz i O. Bronisław Terpiński.

— **Jubileusz.** Dzisiaj obchodzą koła lekarskie lwowskie jubileusz 25-letniej pracy naukowej i zawodowej profesora dr. Ludwika Rydygiera, jednego z najznakomitszych chirurgów polskich.

Jubilat urodził się w Dossoczynie, w Prusach zachodnich d. 21 sierpnia 1850; świadectwo dojrzałości uzyskał w gimnazjum chełmińskim w r. 1869, słuchał medycyny zrazu w Gryfii, następnie w Berlinie i Strassburgu. Powróciwszy na egzamina do Gryfii, uzyskał tam dyplom doktorski, poczem oddawał się studjum chirurgii pod kierunkiem Huetera, Langenbecka, Lueckeego, Vogta i Rieda. W roku 1878/79 wykładał na Uniwersytecie jenajmskim chirurgię, jako docent prywatny. Chcąc pracować w kraju, przeniósł się do Chełma, gdzie założył klinikę chirurgiczną. Po powołaniu prof. Mikulicza do Królewca, został zamianowany Najw. rozporządzeniem z d. 2 lipca 1887 z wyznaczonym profesorem chirurgii w Uniwersytecie Jagiellońskim. Tutaj otworzyło mu się nowe szerokie pole: nie tylko prowadzenie nauki klinicznej i prace naukowe, ale zarazem współdziałanie przy nowo budującej się klinice i wewnątrz jej urządzenie.

Na zaproszenie dziekana nowo tworzącego się wydziału lekarskiego w Uniwersytecie lwowskim, postanowił prof. Rydygier przenieść się do Lwowa, po nominacji na zwyczajnego profesora chirurgii w Uniwersytecie lwowskim, która nastąpiła w dniu 19 marca 1897. We Lwowie pierwszym szanownego jubilata zadaniem, z którego znakomicie się wywiązał, było spieszne urządzenie nowej kliniki.

Najwyższym postanowieniem z d. 20 lutego 1890 otrzymał prof. Rydygier order Żelaznej korony III klasy, Najw. postanowieniem zaś z 15 grudnia 1897 nadał mu Najj. Pan tytuł rady Dworu. Brawem z 18 marca 1898 nadał mu Ojciec św. Leon XIII komandoryę orderu św. Grzegorza. W szerokich kołach obywatelstwa W. Ks. Poznańskiego i Prus Zachodnich, krakowskiego i tutejszego cieszy się jubilat największą sympatią i uznaniem, jest członkiem zwyczajnym, korespondentem, honorowym i prezesem licznych towarzystw naukowych. Jubilat ogłosił drukiem przeszło 150 prac naukowych, których spis zawarty jest w „Kronice Uniwersytetu lwowskiego z lat 1894/95—1897/98“, wydanej pod redakcją prof. dr. L. Finkla i sekretarza Uniwersytetu dr. M. Chłamtacza.

Urządzony przez profesorów Uniwersytetu naszego i koła lekarskie tutejsze obchód na cześć jubilata, odbył się dzisiaj w wielkiej sali kliniki chirurgicznej, odświętnie kwiatami i dywanami przystrojonej. W głębi sali umieszczono portret jubilata, wawrzynem uwieczony. — Uroczystość uświetnił obecnością swą Najprzew. ks. Arcybiskup Isakowicz.

Cały świat lekarski licznie zgromadzony, oraz reprezentanci Uniwersytetu, tudzież słuchacze wydziału lekarskiego powitali wchodzącego na salę jubilata gromkimi oklaskami, poczem w serdecznych słowach przemówił dr. Chojnacki, sekretarz Towarzystwa lekarskiego, imieniem tegoż Towarzystwa, podnosząc zaślęgi profesora Rydygiera naukowe i obywatelskie. Mowca oddał jubilatu hołd także imieniem dawnych jego uczniów. Przemawiał dalej imieniem Uniwersytetu i wydziału lekarskiego JM. Rektor, dr. Kadyi, następnie w imieniu wydziału prawniczego, dziekan prof. dr. Stebelki, imieniem wydziału filozoficznego prof. dr. Dembiński, imieniem wydziału lekarskiego dr. Wehr, wreszcie imieniem słuchaczy medycyny p. Paklikowski. — Do głębi wzruszony jubilat, dziękował za serdeczne, tak miłe wyrazy, za chwilę, którą, jako najpiękniejszą w życiu, na zawsze we wdzięcznej zachowa pamięci.

Uroczystość zakończył JE. ks. Arcybiskup Isakowicz wniosłą przemową, w której zaznaczył szczególnie przywiązanie jubilata do Kościoła katolickiego i jego wierną temu przywiązanie pracę na polu działań obywatelskich.

Jubilatowi wręczono w upominku dwa okazy albumy, z których jeden zawiera fotografie uczestników uroczystości, drugi zapewniony jest niezliczonym mnóstwem podpisów przyjaciół, kolegów i uczniów szanownego jubilata.

Dziś wieczorem dają lekarze nasi ucztę na cześć zasłużonego profesora.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się w piątek 12 maja b. r. o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym między innymi: Sprawozdanie komisji gazowej z administracji gazowni w czasie od 1 września do końca roku 1898, sprawozdawca rad. Pawlewski; sprawa artystycznego kierownictwa w nowym teatrze; sprawa kolei Lwów-Winniki, sprawozdawca rad. dr. Maryański.

— **Uczta pożegnalna.** Dzisiejszy *Dziennik Polski* podaje wiadomość z Tarnopola, że odbyła się tam d. 6 b. m. uczta pożegnalna dla p. Antyna Nikorowicza, w której oprócz tarnopolskich wybitniejszych osobistości, wzięło udział także obywatelstwo okoliczne wiejskie. Serdecznie i ze szczerym żalem żegnano p. Nikorowicza.

— **Posiedzenie Dyrekcji funduszu propinacyjnego** w sprawach dzierżawnych odbędzie się we czwartek, dnia 18 maja b. r. o godzinie 5 po południu.

— **Koncert,** zapowiedziany na 19 b. m. na dochód „Zjednoczonych Towarzystw dobroczynnych“ zapowiada się świetnie, dzięki udziałowi najznakomitszych sił artystycznych. Wielką atrakcyę stanowi „Trio“ kompozytorki p. H. Melcera, które wykona sam kompozytor wraz z pp. Sładkiem i Wolfsthałem. Sprzedaż biletów zajmuje się księgarnia pp. Gubrynowicza i Schmidta.

— **Sygnalizator mostowy.** Dnia 12 b. m. w piątek wieczorem o godzinie pół do 8 w sali klubu pocztowego odbędzie się demonstracja „Sygnalizatora mostowego“, własnego pomysłu p. Karola Kornickiego. Demonstrować będzie wynalazca.

— **Dar.** Otrzymujemy następujące pismo z prośbą o umieszczenie: Dr. Józef Dukiet raczył na me ręce nadesłać 50 zł. na rzecz ubogich uczniów lwowskiego IV gimnazjum, za co mu niniejszem składam uprzejme i serdeczne podziękowanie.

W. Kozioł, dyrektor c. k. IV gimnazjum.

— **Walne zgromadzenie lwowskiego** Koła pań Towarzystwa Szkoły ludowej odbędzie się w sobotę, dnia 13 b. m. o godzinie 6 wieczorem w lokalu Koła, Rynek 10, I piętro. Na porządku dziennym: Sprawozdanie z czynności wydziału; sprawozdanie kasowe; udzielenie absolutoryum; wnioski członków; wybór delegowanych na zebranie zarządu głównego; wybór wydziału.

— **Kolej elektryczna lwowska** wedle obliczenia zestawionego za 1898 rok przyniosła w tym roku 15.621 zł. czystego dochodu.

— **Pogrzeb** s. p. Anieli Frankowej, żony rady Dworu i inspektora szkolnego, p. Jana Frankego, odbył się wczoraj po południu przy bardzo licznym udziale publiczności. Przed konduktem postępowala młodzież szkół średnich. W pogrzebie wzięli między innymi udział: JW. Wiceprezydent Namiestnictwa p. Jan Lidl, Wiceprezydent Rady szkolnej krajowej dr. Bobrzyński, członkowie Rady szkolnej, prezydent miasta dr. Małachowski i w. i.

— **Nagła śmierć.** Małka Spiller, żona karczmarza z Młynisk, lat 43 licząca, która przybyła wczoraj do Lwowa dla porady lekarskiej, wieczorem zmarła nagle wskutek wady sercowej, w mieszkaniu swego kuzyna Seherera, pod l. 18 plac Strzelecki.

— **Samobójczyni w areszcie.** Anna Wiktorska, 42 lat licząca, praczka w schronisku Brata Alberta, upiwszy się, wyprawiła awantury, wreszcie dla zapanifestowania niezadowolenia ze swego położenia, skoczyła z okna I piętra na podwórze. Nie odniosła jednak żadnego poważniejszego obrażenia, przeto dla zapobieżenia dalszym wybrękom pijanej kobiety, umieszczono ją tymczasowo w areszcie.

— **Wiadomości policyjne.** Aresztowano Michała Susia, przytrzymanego na sprzedaży 5 batogów, skradzionych na szkodę Marszalla.

Skradziono z paki sieni domu nr. 4 ulica Szpitalna 300—400 paczek świec miłowych Sarga. Złożono w policyi srebrny zegarek z łańcuszkiem, znaleziony w ogrodzie na Strzelnicy.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie, Ewa Wajdowska, żona obywatela m. Lwowa, w 65 roku życia.

Włodzimierz Barwiński, koncepista c. k. Namiestnictwa, członek Towarzystwa „Proswita“, naukowego Towarzystwa im. „Szewczeni“ i i., syn posła na Sejm i do Rady państwa, Aleksandra, w 28 roku życia. Pogrzeb z domu żałoby ul. Sobieszczyzna l. 5 jutro we czwartek, o godzinie 3 po południu.

W Monastyrzu, ks. Omelian Lubieniecki, gr. kat. proboszcz, dziekan dekanatu żurawieńskiego, w 72 roku życia a 44 kapłaństwa.

W Warszawie, Ludwik Stumpf, znany przemysłowiec i b. właściciel browaru, jakoteż hotelu, mieszczącego w sobie salę teatralną, zwaną „teatrem Ludwika“ w Klecach. Liczył lat 51.

— **Składki.** Do administracji *Gazety Lwowskiej* nadeszła pani K. L. z Sambora kwotę 5 zł. dla b. urzędnika autonomicznego, ciężką złożonego niemocą.

— **Upadłości.** „Związek wierzycieli“ ogłasza upadłość Samuela Reinfelda i Marka Lauba, kupców w Krakowie.

— **Z kolonii polskiej w Wiedniu.** (Szkółka polska. — Dar hojny i dank wydziału. — Trzeci maja w „Strzesze“. — Ambitny zecer, czyli nowe „pismo“).

W szkółce polskiej, utrzymywanej staraniem „Towarzystwa Biblioteki Polskiej“, odbył się tymi dniami doroczny popis działwy wobec garsiki zaproszonych przez czcigodnego sekretarza Towarzystwa, prof. Nowińskiego, osób; z pań przybyły: bar. Ziemiałkowska i p. Rosnerowa, było także kilku panów. Dzieci, zgromadzone w znacznej liczbie, spiewały, deklamowały i zdawały egzamin z historii polskiej, poczem ogromne pudło oszodziło im trudy naukowe. Rozdano także kilka książeczek w nagrodę najcelniejszym uczniom i uczenicom.

Do szkółki polskiej uczęszcza przeszło setka działwy polskiej, przeważnie biedniejszych rodziców: nauki udzielają dwie nauczycielki dwa razy na tydzień. Na „Gwiazdkę“ urządzone była w Bibliotece przez komitet pań boże drzewko dla działwy, która otrzymała ubrania i buciaki. W ubiegłym roku przeszło dwadzieścioro dzieci wysłano na koszt Towarzystwa do kolonii letnich w Galicyi. „Biblioteka“ otrzymała na rzecz szkółki hojny dar w kwocie prawie tysiąca złr. od pani bar. Ziemiałkowskiej. Suma ta przedstawia dochód, uzyskany ze sprzedaży poetyckiej książeczki „Souvenirs et impressions. Par Hélène Oksza“. We wdzięcznem uznaniu za usługi hojnej ofiarodawczyni walne zgromadzenie na wniosek wydziału uchwaliło mianować ją członkiem honorowym Towarzystwa. Ozdobny dyplom honorowy sporządza malarz Henryk Rauchinger.

W ruchliwym i mającym wszelkie warunki pomyślnego rozwoju Towarzystwie „Strzecha“ odbył się wieczorek na cześć Konstytucji 3 Maja. Odpowiedni odczyt wygłosił p. St. Fałat, poczem nastąpiły produkcje sił amatorskich.

Pojawił się tu pierwszy numer „gazetki“, zatytułowanej *Głos Wiedeński*. Można by ten świątek milczeniem pominąć, gdyby nie to, że zawiera także jeden ciekawy artykuł o kościele polskim w Wiedniu, póra księdza Lutrzykowskiego. Reszta artykułów to naiwne lub bałamutne plewy. Nowe „pismo“ zawdzięcza swój byt, a raczej swój pierwszy numer ambicyi pocztowego zecera, który jest redaktorem, wydawcą i drukarzem w jednej osobie, sam pisze i składa numer cały. Dobre chęci uznać można, ale w całości jest za dużo humorystyki. **Lsa.**

— **Sensacyjny rozwód.** Wnuk sławnego poety, Georges Hugo, słynny w Paryżu ze swego życia hulaszczego, marnotrawstwa i przeróżnych spraw skandalicznej natury, został, po śmierci dziada Wiktora, oddany pod kuratelę dla uratowania reszty rodzinnego majątku. Równocześnie wstąpił do marynarki francuskiej, wystąpił z niej jednak niebawem i powrócił do Paryża. Tu ojczym jego, terazniejszy minister marynarki Lockroy, ożenił go z córką bogatego fabrykanta Menard-Dorian, myśląc, że Hugo przecież się ustakuje. Daremnie! — tymi dniami wniosła młoda małżonka, której mąż począł trwonić po dawnemu majątek, skargę rozwodową, która w całym Paryżu budzi olbrzymią sensację.

Notatki literacko-artystyczne.

— **Wieczór Mickiewiczowski.** W Ekaterynodarze (w Kubanie rossyjskim) w dniu 2 b. m. w sali klubowej dany był przez p. Maurycego Kisielnickiego wieczór deklamacyjny polski. Program wypełniły utwory Adama Mickiewicza; tłumnie zgromadzona inteligencja nie szczędziła oklasków wykonawcy.

— **Uroczystość Mickiewicza.** *Illustrazione italiana* oraz *Il gran Mondo*, dwa ilustrowane dzienniki włoskie, zamieściły reprodukcję uroczystości uczczenia Adama Mickiewicza na Kapitolu przez polskich dziennikarzy w dniu 7 b. m.

— **P. Antoniemu Popielowi**, laureatowi konkursu na lwowski pomnik Mickiewicza, powierzył komitet pomnika Tadeusza Kościuszki w Krakowie, dokończenie pięknego tego dzieła sztuki, rozpoczętego przez teścia artysty, s. p. prof. Marconiego.

Równocześnie pracuje p. Popiel nad wykonaniem wzorowego modelu pomnika Mickiewicza we Lwowie i przedstawi tenże komitetowi w ciągu miesiąca września b. r.

— **P. Sara Bernhardt** studjuje obecnie rolę „Hamleta“, w której wystąpi w Londynie w czerwcu.

— **Pani Siemaszkowa**, wyborna artystka teatru krakowskiego, wystąpi w tym tygodniu czterokrotnie na scenie warszawskiej.

— **W „Revue des revues“**, miesięczniku wybornie redagowanym w Paryżu przez p. Jana Finot, Warszawianina, znajdujemy w każdym prawie zeszytce rzeczy, tyjące się naszej histo-

ry, literatury lub stosunków społecznych. W ostatnim numerze przegląd paryski umieszcza ciekawy artykuł o Kościuszcze i legionach polskich, omawiający na podstawie najnowszych dokumentów pobyt Kościuszki w Paryżu w 1798 i 1799 roku i udział, jaki brał w tworzeniu legionów. Autor przytacza listy Kościuszki, pisane do członków ówczesnego rządu francuskiego, jak n. p. do Carnota i ich odpowiedzi.

W Akademii francuskiej odbędą się w maju wybory w miejsce zmarłego członka Hervé. Kandydatami są: Paweł Dechanel, prezes Izby deputowanych, krytyk E. Faguet i powieściopisarz R. Bazin.

Z testru. Pani Gabryela Zapolska wystąpi gościnnie w piątek w „Norze”, w swej najulubieńszej i popisowej roli. Do przedstawienia „Nory” dodany będzie piękny obrazek Maskoffa „W Dąbrowie górniczej”.

Repertuar teatru hr. Skarbka pod dyrekcją Ludwika Hellera.

Dziś, we środę (wznowienie) „Dama kame-liowa”, sztuka w 5 aktach, Dumasa. Gościnnie występ p. Gabryeli Zapolskiej.

We czwartek o godzinie pół do 4 po południu „Małka Szwarenkopf”, sztuka ze spiewami i tańcami w 5 aktach, Gabryeli Zapolskiej.

Wieczorem o godzinie pół do 8 po raz trzeci „Koziołki”, krotchwila w 3 aktach, Pawła Hirschbergera i Curta Kratza.

W piątek (na ogólne żądanie) „Nora”, czyli domek lalki, sztuka w 3 aktach Henryka Ibsena. Gościnnie występ p. G. Zapolskiej, i po raz drugi „W Dąbrowie górniczej”, obraz sceniczny w 1 akcie Józefa Maskoffa.

W sobotę po raz czwarty „Koziołki”, krotchwila w 3 aktach, Pawła Hirschbergera i Curta Kratza.

W niedzielę o godzinie pół do 4 po południu „Złoty cielec”, komedia w 1 akcie Stanisława Dobrzańskiego i „Kontrolor wagonów sypialnych”, komedia w 3 aktach A. Bissona.

Następną nowością będzie głośna sztuka w 5 aktach ze spiewami i tańcami (na tle stosunków żydowskich) przez Gabryelę Zapolską p. t. „Joine Firułkes” z p. Nowackim w tytułowej roli.

Anglik o Anglii.

V.

Angielskie społeczeństwo uległo bardzo wybitnej zmianie w czasie stosunkowo krótkim. Błędem byłoby przypisywać ruchowi ewangelicznemu całą zasługę społecznej reformy i pracy filantropijnej. Nawet w najczarniejszych chwilach duchowego bezładu i powszechnej rozwiązłości Anglia mogła wykazać dość znaczną ilość praktycznej dobroczynności. Publiczne zakłady dobroczynne w Londynie były obszerne i znakomite. Pierwszy „Dom pod-rzutków” założono w 1739; pierwszy „Szpital Magdaleny” w 1769. W 1795 obliczono, że roczny wydatek na szkoły, przytuliska, szpitale i tym podobne instytucje wynosił w Londynie 750.000 funtów.

Ms. Lecky, którego studium o tych objawach społecznych jest wyczerpujące, wyobraża sobie, że zwyczaj nieostentacyjnej dobroczynności, który zdaje się być właściwy Anglii, doznał silnej podniety w filozofii Shaftesbury'ego i Voltair'a, w sentymencie Rousseau i powieści Fieldinga. Teoria ta może mieć pewną rację, a nie jest wcale nieprawdopodobna; ale autor nie wierzy, aby czysto literackie wpływy mogły odegrać taką ważną rolę w sferze praktyki. Autor wątpi, żeby jakaś znaczniejsza liczba Anglików uległa istotnemu wpływowi tej humanitarnej filozofii Francji, która czyniami dojrzałego wieku zawiodła tak strasznie obietnice młodości. Na pewniejszej oprze się podstawie, przypuszcza autor, jeżeli uznając narodowe uprzedzenie w kierunku materialnej dobroczynności i nie zaprzeczając pewnej podniety ze strony literatury i filozofii, przynajmniej ewangelicznemu odrodzeniu główną przystęgę społecznego odrodzenia.

Reakcja przeciwko wybujałej niegodziwości szesnastego stulecia wprowadziła ludzi na ścisłe a nawet purytańskie tory.

Teraz rozpoczęto się wyraźnie wstrzymać od marnych form rozrywki, jak taniec, gra w karty i przedstawienia teatralne. Niedzieli obchodzono z judajską surowością. Częste branie udziału w publicznych modłach szło w parze z odrodzeniem się modlitw rodzinnych i przed każdorazowym posiłkiem.

Książki dewocyjne mnożyły się. Dzieła religijne wszelkiego rodzaju publikowano w wielkiej ilości. Ogólnie zaczęto uznawać wyższy probierz moralności. Małżeństwo odzyskało stopniowo należny mu szacunek, nie tylko jako cywilny węzeł, ale też jako główna uroczystość religii chrześcijańskiej.

„Towarzystwu Przyjaciół” (Society of Friends) — ciału ani historycznie, ani teologicznie ewangelickiemu — należy się uznanie za obudzenie i uświadomienie u innych uczuciach obrzydzenia do krzywd, tkwiących w handlu niewolnikami; ale współdziałał Wiliama Wilberforce i jego przyjaciele z Clapham, utożsamiało ruch emancypacyjny ze stronnictwem ewangelicznym.

Słusznie całkiem powiedziano, że kiedy naród angielski przyszedł do głębokiego przekonania, iż niewolnictwo jest kławatą, której należało uniknąć za wszelką cenę, Anglia chętnie zapłaciła dwadzieścia milionów gotówki, jako cenę zniesienia niewolnictwa, a do tego poświęciła jeszcze dobrobyt kolonij zachodnio-indyjskich. A jednakże była to tylko jedna dziesiąta kosztów utracenia Ameryki i jedna piąta kosztów pomszczenia egzekucji Ludwika XVI.

Pomimo tych wszystkich uderzających i dobroczynnych postępów w kierunku ludzkości, przecież dużo surowości, i tego, co byśmy nazwali brutalnością, pozostało jeszcze w angielskim systemie społecznym. — W poprzednim artykule była mowa o metodach dyscypliny, stosowanej w służbie, więzieniach, domach pracy i szkołach. Podobny duch prze-ważał nawet w ognisku domowym. Zamykano dzieci w ciemnych komórkach, głodzono i chłostano.

A jednak pomimo tych wszystkich ujemnych stron i złych przeżytków, fala humanitarności płynęła naprzód, zmieniając stopniowo obraz życia angielskiego. Krwawy kodeks karny został złagodzony. Zreformowano więzienia i domy pracy. Dyscyplinę szkolną i domową złagodzone przez technię litości i rozumu w żelazny regulamin terroru. A to ogólne zmniejszenie się brutalności nie było jedyną formą społecznej poprawy. Towarzyszył mu bowiem stopniowy ale wyczuwalny wzrost przyzwoitości, wyrafinowania i materialnego dobrobytu. Światłość zmniejszyła się, a zbytek pozostał monopolem bogacza; ale komfort — ten specjalnie angielski skarb — rozpowszechnił się o wiele więcej.

Wzrastające zamiłowanie komfortu i ła-twego życia, towarzyszące rozwojowi uczuć humanitarnych, w którym, jak widzieliśmy, ewangelicy brali także udział, rzuciło się w oko pod postacią zmian w architekturze domowej. Mniej było pretensjonalności na zewnątrz, a zato więcej zwracano uwagi na odpowiednią wygodę wewnątrz, nie poświęcano całej przestrzeni na salony do przyjęć, przeciwnie pomnożono i powiększono sypialnie; zmniejszenie podatku od okien uczyniło światło i wentylację przystępniejszymi. Czystość osobista stała się modą, a środki do jej osiągnięcia zaczęto pomnażać. Cała sztuka i nauka domowej zdrowotności — dosyć rudymenarne w swych początkach — należą do tego wieku.

VI.

Wszystko, co poprzednie artykuły zawierały, było niezawodnie mniej lub więcej ciekawe i dla danej epoki wysocą charakterystyczne. Teraz przyjrzymy się nieco polityce angielskiej z tej samej doby, boć ostatecznie polityka jest wyrazem zewnętrznym tych wszystkich prądów, które w danej chwili społeczeństwem wstrząsają. Oweczesne położenie polityczne było w znacznym stopniu owocem rewolucji francuskiej.

Mr. Lecky powiada, że rewolucja wpłynęła na angielską historję ostatnich lat zeszłego wieku potężnie, aniżeli jakkolwiek inny wypadek; że nadała nowy kierunek dyplomacji Pitta; że w jednej chwili rozbiła i u-bezwładniła na przeciąg całej generacji jedno z dwóch wielkich stronnictw politycznych; że w końcu określiła na takiz sam przeciąg czasu charakter oraz istotę zagranicznej polityki angielskiej. Wszystkie atoli wypadki aż do wzięcia Bastylli żadnym prawie nie odezwały się echem. Ale wzięcie Bastylli i wszystkie następstwa tego faktu dziejowego poruszyły umysł, zamieniając zainteresowanie się w podniecenie, a podniecenie w namiętność. Wypadki te wywołały w całej Anglii natch-miastowy i naturalny skutek. Wrogowie instytucyj religijnych czerpali otuchę w upadku ekleziastycznych instytucyj we Francji. Wrogowie monarchii zadawali się z formalnego i publicznego poniżenia króla. Ci, którzy oddawna świadomie pracowali nad reformą parlamentarną, widzieli z radością zasady swoje wyrażone w bezwzględnej deklaracji praw, i praktycznie zastosowane w konstytucyj najwyższej reprezentacji francuskiej. Reformatorowie ci znaleźli niespodziewanie różny i dziwnych zwolenników, pomiędzy którymi atoli byli i ludzie, zajmujący poważne stanowiska. Książę Norfolk i ks. Richmond, lord Lawdowne i lord Stanhope, tak się odzywali o władzy ludu, że napełnili przejęty szacunkiem dla tradycji i porządku umysł Burkego pełnym pogardy podziwem.

Wśród przyczyn, które wywołały zmianę zapatrywań politycznych w Anglii, był ogromny wzrost długu państwowego; szybkie nagromadzenie się lekceważącej prawo ludności w miastach fabrycznych, powstałych

w skutek wojny; rosnące zawiłania w Irlandyi, gdzie teorye rewolucyjne znalazły chętnych uczniów; absolutne zaniechanie wszystkich usiłowań w kierunku politycznych, albo społecznych reform; uporczywe postawienie ludzi u władzy stojących nie usuwania braków jakkolwiek widocznych, i nie poprawiania nadużyć, nie dających się całkowicie uchylić.

Wszystkie projektowane reformy zostały zaniechane w skutek zacieklej reakcji, która jeszcze bardziej podniecała chęć zmiany. Tylko najszersza represya wstrzymywała lud od wybuchu.

Kościół nie pozostał obojętnym wobec ogólnego roznamiętnienia. Kościół państwowy był po stronie władzy; odszczepieńcy popierali dążenie do wolności.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wojciech Szukiewicz.

Z Izby sądowej.

Lwów, 10 maja.

(Bankructwo).

Wczoraj po południu przesłuchiwa-no dalej jako świadka dyrektora Banku hipotecznego p. Lazarusa. Opowiada on przebieg działania komitetu, zawiązanego dla ratowania firmy Löwenherz i Goldstern, do którego należeli przedstawiciele banków: hipotecznego, kredytowego i krajowego, oraz kilka osób prywatnych. Komitet miał się zająć prywatnie likwidacją majątku firmy i wypłacać wierzycielom, chcącym czekać na wynik likwidacji 30 proc., a zrzekającym się całej pretensji 35 proc. Lecz kilku niezadowolonych wierzycieli postarano się o otwarcie konkursu i w ten sposób upadła akcja ratunkowa, na czem, jak wiadomo, najgorzej wyszli sami wierzyciele, gdyż od zarządu masy dostali potem tylko po 25 proc.

Świadek dodał, iż wedle jego przekonania, Löwenherz nie działał podstępnie, starając się uzyskać pożyczkę (250.000) dla firmy; sądził on, że pieniądze, uzyskanymi z Banku, potrafi zażegnać katastrofę i uratować egzystencję firmy; pieniądze te obrócono w całości na zaspokojenie wierzycieli.

Na zapytanie prokuratora odpowiada świadek, że dowiedział się o bankructwie firmy dopiero wtedy, gdy go zaprosił dr. Marchwicki na naradę, celem utworzenia komitetu ratunkowego. Prokurator zadaje świadkowi jeszcze szereg pytań, a między innymi w sprawie wyjścia z pod zastawu sumy posagowej (50.000 zł.) córki Löwenherza pani Korneli Parnasowej. Świadek odpowiada, że Bank dając pożyczkę 250.000 zł. otrzymał tak dostateczne pokrycie, iż suma powyższa była zupełnie zbyteczną. Była wprowadziona mowa o cesji ze strony pani Parnasowej, lecz na ten tylko wypadek, gdyby Löwenherz miał zażądać dodatkowej pożyczki. Na zapytanie obrońcy dr. Greka penawia świadek swoje przekonanie, iż Löwenherz brał pożyczkę w dobrej wierze i w tem przezwiadczeniu, że powie-dzie się mu z jej pomocą dokonać sanacji. W końcu skierował do świadka mnóstwo pytań zastępcą stron poszkodowanych p. Deisenberg, a niekiedy z nich niecierpliwili świadka, to też odpowiadał na nie półśłówkami, po większej części: nie wiem, nie wiem.

W dalszym ciągu rozprawy udzielił p. Post, były buchalter firmy kilku wyjaśnień na podstawie ksiąg handlowych, poczem przesłuchiwa-no p. Wilhelma Seklera, prokuratora Banku hipotecznego. Zeznaje on, że o żadnej cesji pani Korneli Parnasowej na zastaw dla Banku mowy nie było, więc Goldstern niesłusznie się zaślania, że go co do tej cesji wprowadzono w błąd i skuszono do namówienia swojej córki, aby poniosła ofiarę na rzecz firmy. Pani Parnasowa miała ofiarować w zastaw swój posag na Zniatynie w kwocie 50.000 złr. tylko na wypadek nowej pożyczki. Na zapytanie oświadcza świadek, że pod względem inteligencji zachodzi wielka różnica pomiędzy Löwenherzem i Goldsternem. Pierwszy był nieporównanie zdolniejszy, obrotniejszy i lepiej obez-nany z interesami niż Goldstern. Świadek przesłuchany w sprawie pożyczki w sumie 250.000 zeznaje zgodnie z wyjaśnieniami dyrektora Lazarusa.

Następny świadek p. Adolf Blumenfeld, poprzednio pierwszy buchalter w Banku hipotecznym a obecnie dyrektor filii tegoż Banku w Krakowie, nie chce skorzystać z dobrodziejstwa prawa przysługującego mu z tego tytułu, iż jest szwagrem Löwenherza i składa zeznanie. Uważał on firmę przed t. zw. czarną sobotą (dnia 9 listopada 1895) za zupełnie pewną i zasługującą na największe zaufanie, to też z przerażeniem dowiedział się o groźącym jej niebezpieczeństwie. Opowiada on dalej przebieg układów Löwenherza z dyrektorem Lazarusem co do zaciągnięcia pożyczki i twierdzi stanowczo, że o cesji pani Parnasowej na rzecz Banku hipotecznego nie było wcale mowy i o tem musiał wiedzieć Goldstern. Świadek zapewnia uroczyście, że wedle jego wiedzy i przekonania Löwenherz nie posiada żadnego majątku i jest obecnie na łasce zięcia.

Na tem odroczył przewodniczący o godz. 7 wieczorem rozprawę do dnia następnego.

Dzisiejsza przed południowa rozprawa rozpoczęła się przesłuchaniem świadka dr. Józefa Czeschera, adwokata we Lwowie, który był zarządcą masy konkursowej firmy H. Raucha (młyna parowego w Sokalu). Świadek dawał wyjaśnienia o stosunkach wzmiankowanej firmy z firmą Goldsterna i Löwenherza.

Następny świadek, adwokat dr. Schaff, pytany był co do jego udziału w akcyi komitetu, utworzonego dla ratowania firmy Goldstern i Löwenherz. Członkowie komitetu zdeklarowali się złożyć 155.000 zł., celem przeprowadzenia pozasądowej likwidacji. Suma ta jednak w rezultacie okazała się niedostateczną i nastąpił konkurs. Świadek wyklucza stanowczo złą wolę i podstęp ze strony Löwenherza i Goldsterna i mniema, iż stali się ofiarą fatalnych okoliczności. Na pytanie obrońcy dr. Horowitza, świadek wypowiada przekonanie, że Löwenherz nie posiada obecnie żadnego zgoła majątku i skazany jest na to, co otrzymuje od swojego zięcia Maksa Parnasa.

Świadek, adwokat dr. Roński, zarządcą masy konkursowej, daje wyjaśnienia, co do stanu masy. Zgłoszone wierzytelności wynoszą milion dwa kroć pięćdziesiąt tysięcy; uznanych zostało z tej sumy za uprawnione 779.000 zł. Majątek czynny masy wykazany był na milion zł., lecz z sumy tej zdołano osiągnąć tylko 220.000 zł. Pretensje firmy z interesu zbożowego w Rosyi i z młyna nowogrobelskiego ocenione są na pół miliona przeszło. Zdaniem świadka jednak, pretensje te należy uważać za stracone, nie ma bowiem żadnych widoków ich osiągnięcia. Świadek objaśnia obszernie cały tok postępowania konkursowego, dalej pojedyncze pozycje i wiele innych kwestyj, pozostających w związku z upadkiem firmy i z akcją częściowego zaspokojenia wierzycieli.

Na zapytanie obrońcy dr. Horowitza, świadek daje wyraz głębokiemu swojemu przekonaniu, że oskarżeni nie zataili żadnego majątku i że obecnie wogóle nie posiadają.

Świadek dr. Natan Löwenstein, adwokat krajowy, zeznaje w sprawie konferencji, jaką odbyli z nim Löwenherz i Parnas, celem ratowania firmy. Doradzał ogłoszenie konkursu jako najodpowiedniejszego w danej chwili. Taką samą radę dał także za interwencji świadka dr. Rońskiego. Löwenherz jednak nie chciał się na to zgodzić, sądząc, że w skutek poczynionych przez niego starań, znajdzie się może inna droga wyjścia z trudnego położenia. Tymczasem utworzył się komitet ratunkowy, do którego zaproszono także świadka. Świadek opowiadał szczegółowo i wyczerpująco znany nam przebieg akcyi ratunkowej. Świadcowi wiadomo, że rodzina Löwenherza i Goldsterna zmobilizowały wszystko, co miały — do ostatniego pierścienka i kółczyków, które poszły do zakładu zastawniczego, aby tylko uczynić zadose zobowiązaniom. O cesji pani Parnasowej tylko celem chwilowego ratowania się, nie było nigdy mowy. Świadek opowiada w sposób humorystyczny swoje przygody i tarapaty, na jakie był wystawiony w skutek rozszerzonej przez panów spacerujących na „Walach” legendy, że jest osobistością bardzo wpływową i posiada jakieś fundusze na zaspokojenie wierzycieli upadłej firmy. Musiał też wytrzymać nie jedną inwazyę i czynić ofiary z własnego majątku, aby uwolnić się od hałasujących, lamentujących a nawet groźących natrętów.

O godzinie pół do drugiej przerwał przewodniczący rozprawę do godziny pół do czwartej. Dotychczas przesłuchano 20 świadków, pozostaje do przesłuchania jeszcze przeszło 40.

GOSPODARSTWO I HANDEL

(z) Dziennika urzędowego c. k. Ministerstwa kolei żelaznych wyszedł nr. XXIII. i zawiera między innymi rozporządzenie, mocą którego przeniesioną zostaje siedziba c. k. sekcji konserwacji dla linii Chorońska-Lwów z Gródka do Lwowa i otrzymuje nazwę „Lwów IV.” Naczelnikiem tej sekcji konserwacji jest starszy inżynier p. Maryan Pietruski.

Wiedeń, 10 maja. Spirytus 17:30. do 17:50. Nafta galicyjska niezmiennona. Cukier surowy 14:55 do 14:60.

Berlin, 10 maja. Banknoty austr. 169:65. Spirytus 39:90.

Frankfurt, 10 maja. Austr. Kredyty 224:10, koleje państwowe 153:90, Alpy — — — Disconto 197 — — — Laura — — —.

Paryż, 10 maja. Trzyprocentowa renta 102:40. Mąka 43:10.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przybył onegdaj rano z Gödöllö do Budapesztu i udzielał ogólnych audyencyj. Po południu odbył się obiad dworski na 15 nakryć. Monarcha powrócił po południu do Gödöllö.

Jak już wczorajsza depesza doniosła, austriacy PP. Ministrowie baron Di Pauli i dr. Kaizl zebrałi się w Budapeszcie wczoraj o godzinie pół do 11 z węgierskimi ministrami na naradę. Z węgierskiej strony przybyli ministrowie: prezydent gabinetu Szell, Hegedüs, dr. Lukaes i Daranyi. P. Prezydent Ministrów hr. Thun przybył na konferencyę dopiero o godzinie pół do 12, ponieważ aż do tej pory był u Najj. Pana na audyencyi. Dzienniki węgierskie twierdzą, że między sprawami, które austriacy Rząd na konferencyę przedłożył, znajdowała się także kwestya kwoty i sprawa nowego prowizoryum bankowego, a ewentualnie i ugodowego. Konferencya trwała do godziny 3 do południa, poczem po przerwie toczyła się dalej. Wieczorem odjechali austriacy PP. Ministrowie z powrotem do Wiednia. Otrzymała dziś z Budapesztu depesza donosi: „Na wczorajszej kilkunastogodzinnej konferencyi obu Rządów roztrząsano sprawę ugody; dalsze pertraktacye co do tego przedmiotu będą prowadzić obaj Prezydenci Ministrów“.

Co do stanowiska młodoczeskich posłów w sprawie akcyi językowej, ogłasza *Fremdenblatt* następujący komunikat: „Ze względu na doniesienia niektórych dzienników o stanowisku posłów czeskich wobec akcyi, zamierzono przez Rząd, w kołach poważnych zapewnianją, że posłowie ci nie zajęli wogóle żadnego stanowiska i nie powzięli w tym kierunku żadnej uchwały, z wyjątkiej jednej, ściśle formalnej, by nie nie przedsiębrać, zanim komitet wykonawczy prawicy nie będzie w stanie wydać o danej kwestyi swoją opinię“.

W sprawie mającej się w najbliższym czasie zebrać konferencyi komitetu wykonawczego prawicy i stojącej w związku z tem kwestyi wydania ustawy językowej, pisze *Slovenski Narod*: Czeskie dzienniki twierdzą, że podczas konferencyi wykonawczego komitetu prawicy Czesi będą mieli rozstrzygający głos, jak gdyby chcieli przez to powiedzieć, że reprezentanci innych narodowości mogą się przysłużyć, jak Rząd układać się będzie z Czechami. Stanowisko Czechów jest więc separatystycznym, nie troszczą się o stosunki językowe w innych krajach, lecz tylko o swoje. Na to zapatrywanie Czechów, że inni członkowie komitetu wykonawczego prawicy są tylko statystami, nie zgodzą się inne narodowości, ponieważ kwestya językowa tylko przez uwzględnienie wszystkich narodowości może być załatwiona.

Pos. dr. Herold — jak donoszą z Pragi — oświadczył wczoraj na zgromadzeniu ludowym, że obowiązkiem czeskich posłów jest wyszukać dla narodu czeskiego pomysły sytuacji, która powstała w skutek abstynencyi Niemców. Posłowie czescy mają za zadanie dotychczas zdobytych korzyści bronić i nowe zdobywać. Mowca twierdzi, że zamiar Rządu co do wydania ustawy językowej na podstawie §. 14 jest oznaką słabości Rządu, i że po tym zamiarze nie wiele należy spodziewać się. Dla Państwa — zdaniem dr. Herolda — pozostaje tylko jeden sposób ratunku, a jest nim powrót do pierwotnej organizacyi państwowej Monarchii, do federalizmu.

W sejmie dolno-austriackim przyszło wczoraj podczas dyskusyi nad petycyą nauczycieli ludowych o podwyższenie plac i zrównanie ich z państwowymi urzędnikami — do burzliwych scen, podczas których antysemiticy posłowie obrzucali prof. Philipovicha gwałtownymi obelgami.

Posel serbski w Londynie, Mijatovic, który w przejeździe z Belgradu bawił onegdaj w Wiedniu, złożył wizytę P. Ministrowi hr. Gołuchowskiemu. Mijatovic zastępować będzie Serbię na konferencyi w Hadze.

Wczoraj odbył się w Budapeszcie ciąg dalszy konferencyi biskupów. Na początku posiedzenia książę prymas Vaszary zawiadomił, że w myśl wyrażonego na konferencyi życzenia udał się w poniedziałek na audyencyę do Najj. Pana i wyjaśnił Monarsze stanowisko episkopatu w sprawie t. zw. „paragrafu duchownego“ nowej ustawy o sądach wyborczych, uchwalonej przez Izbę deputowanych sejmowi węgierskiego. Konferencya wyraziła zadowolenie z audyencyi prymasa u Najj. Pana. Następnie obradowano w dalszym ciągu nad zachowaniem się duchownych członków Izby magnatów podczas dzisiejszej dyskusyi nad tą ustawą. Pierwszy zabiera głos ks. prymas Vaszary. Konferencya biskupów wczoraj się zakończyła.

Na Zielone Świątki przygotowują socyalisci w Amsterdamie wielką międzynarodową demonstracyę przeciw konferencyi pokojowej w Hadze. W demonstracyi tej weźmie udział także wódz socyalistów niemieckich, Bebel.

Dziennik rzymski *Tribuna* twierdzi, że ani Visconti-Venosta, ani Sonnino nie są skłon-

ni do wstąpienia do nowego gabinetu Peloux.

We Francyi ciągle nad wszystkim góruje jeszcze sprawa Dreyfusa. Podczas gdy zbliża się do rozwiązania w trybunale kasacyjnym, echa jej odbijają się w Izbie deputowanych i wpływają na bieg politycznych wypadków. Ostatnim takim refleksem była częściowa zmiana gabinetu, z którego wystąpił najwybitniejszy jego członek Freycinet. Sądzą, że wreszcie dnia 26 maja trybunał kasacyjny wyda swoje orzeczenie. Rezultat dotąd wątpliwy, tak, że dziś bynajmniej przewidzieć nie można, czy sąd najwyższy przychylił się do rewizyi, czy też ją uchylił. W każdym razie niestety wyrok nie zamknie jeszcze ostatecznie sprawy. W pierwszym bowiem wypadku nastąpi naturalnie rewizya procesu, w drugim zaś rząd nosi się z myślą wdrożenia drugiej akcyi, wnosząc do trybunału kasacyjnego skarg kilkanaście. Trybunał bowiem, według istniejącej procedury, obecnie może tylko oświadczyć się za lub przeciw rewizyi, nie może zaś bez poprzedniego wezwania rządu orzec nieważności wyroku sądu wojkowego. A zatem istnieje perspektywa, że smutna ta sprawa przesunie się jeszcze w nieskończoność. *Dreyfus for ever!*

Prasa zajmuje się żywo osobą nowego ministra wojny Krantza, który nie ukrywa wobec reporterów trudności, jakie napotka na nowym swem stanowisku. Twierdzi on, iż nie zna dobrze sprawy Dreyfusa, ponieważ nie zajmował się nią szczegółowo. Sądzi, iż należy czekać na decyzję trybunału kasacyjnego. W każdym razie zapewnia, iż nie wybierze sobie na współpracownika wojkowego żadnego z oficerów, zamieszanych w sprawę Dreyfusa.

W rozmowie z pewnym dziennikarzem miał on się odezwać w te słowa: „Poczekamy na decyzję trybunału kasacyjnego. Co do mnie, zapewnić mogę, że nie ulegnę się żadnej odpowiedzialności — i koledzy moi znają zapatrywanie moje na tę sprawę. Nazajutrz po wyroku trybunału spełnię mój obowiązek, całkowity mój obowiązek“.

Ze słów tych wnoszą, że minister Krantz ma zamiar po zapadnięciu decyzji trybunału, pociągnąć do odpowiedzialności tych generałów i oficerów, którzy skompromitowali się w sprawie Dreyfusa; podczas gdy Freycinet nie chciał przyjąć wobec ministerstwa tego zobowiązania.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 10 maja. (Dep. pryw. telef.) Do dyrekcji Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń nadechodzą coraz liczniejsze doniesienia o gradach. Między innymi spadły wielkie grady w Czudcu i w Machnowce (w powiecie krośnieńskim). Spadły też grady w powiecie jarosławskim, pilzneńskim i bocheńskim i uszkodziły szczególnie rzepaki w okresie rozkwitu.

Kraków, 10 maja. (Dep. pryw. telef.) P. Józef Kotarbiński wręczył dzisiaj w południe prezydentowi miasta ofertę swoją o wydzierżawienie teatru miejskiego w Krakowie. O ile wiadomo, mają wnieść jeszcze oferty pp. Tadeusz Pawlikowski, dotychczasowy dyrektor teatru krakowskiego i dr. Bandrowski, b. współdyrektor teatru lwowskiego.

Kraków, 10 maja. (Dep. pryw. telef.) Dr. Józef Zoll zamianowany został konsulem sanitarnym Dyrekcji kolei państwowych w Krakowie w miejsce zmarłego s. p. dr. Wiśniewskiego.

Wiedeń, 10 maja. P. Prezydent Ministrów hr. Thun, P. Minister skarbu dr. Kaizl i P. Minister handlu Di Pauli powrócili dzisiaj rano z Budapesztu do Wiednia.

Wiedeń, 10 maja. Komisya gminna i prawnicza dolno-austriackiego sejmii przyjął wniosek referenta, zrywający Rząd, by orzeczenie Trybunału administracyjnego z dnia 8 marca b. r., tyżące się udzielania zapomóg na budowy kościołów wziął pod rozwagę, w szczególności, by rozważył zapatrywanie, zamieszczony w powodach tego orzeczenia, na autonomię gmin i aby wydał stosowne zarządzenia, któreby zapewniali gminom samorząd w zawiadywaniu ich majątku, a w szczególności odpowiadały stanowisku stołecznego miasta Wiednia.

Wiedeń, 10 maja. Rada zawiadowcza Towarzystwa wschodniej kolei żelaznych wniosła, by z czystego zysku, uzyskanego w roku 1898 w kwocie 2,400,161 franków, wypłacić tytułem dywidendy 16 franków od akcyi. Ogólne zgromadzenie akcyonaryuszów odbędzie się 8 czerwca w Wiedniu.

Wiedeń, 10 maja. Wczoraj wieczorem miało tu miejsce oberwanie się chmury, wskutek czego rzeka Wiedenska wezbrała nagle. Woda zerwała wiele mostów. Około północy wody zaczęły opadać. W miejscowości Lainz niżej położone piwnice domów zalała woda. Ofiar powodzi w ludziach dotychczas nie ma.

Wiedeń, 10 maja. Deszcz tu nie ustaje.

Wiedeń, 10 maja. W skutek wznoszenia się poziomu wody rzeki Wiedunki, zagrożone na niej mosty zostały dla ruchu publicznego zamknięte. Niektóre z tych mostów woda już zerwała.

Wiedeń, 10 maja. Jak donoszą dzienniki, na wczorajszej próbie w Operze nadwornej spadła nagle kortyna na spiewaka Neidla. Artysta zemdlął i zbroczony krwią upadł. Nie stwierdzono dotychczas czy rany, jakie odniósł, są ciężkie.

Przy wczorajszych wyścigach „Trabrennvereinu“ spłoszył się jeden koń; zrzucił jeźdźca z wózka wyścigowego, poczem pięć razy przebiegł wzdłuż toru wyścigów. Wyścig ten został unieważniony, a publiczności zwrócono zakłady.

Praga, 10 maja. Sytuacya w Nachodzie jest niezmienną — usposobienie w Chronowie jest spokojniejsze tak, że wojsko znówu odwołano.

Praga, 10 marca. Przeprowadzone dochodzenia policyjne wykazały, że dwaj pijani czescy robotnicy, w nocy z 7 b. m., uderzyli na studenta Grohme i tegoż towarzyszyów dlatego, ponieważ Grohme napadł w ciemności na jednego z robotników i zerwał go. Powstała wskutek tego bójka, w której Grohme otrzymał kilka pchnięć nożem, poczem robotnicy ci ratowali się ucieczką. Według zgodnych zeznań robotników, nie wiedzieli oni wcale, że mają do czynienia z niemieckimi studentami.

Praga, 10 maja. Stan zdrowia zranionego niemieckiego studenta, Grohme, trochę się polepszył.

Praga, 10 maja. Ze wszystkich stron kraju donoszą o wzbieraniu wód, jednakże nigdzie sytuacya nie stała się jeszcze niebezpieczną, tem mniej groźną. Deszcz pada tu ustawicznie.

Budapeszt, 10 maja. Zapowiedzianą na wczoraj paradę wojskową musiano odwołać z powodu niepogody. Najj. Pan wczoraj po południu wyjechał z powrotem do Gödöllö.

Budapeszt, 10 maja. Dunaj i dopływy wzbierają z powodu ciągle trwających deszczów.

Budapeszt, 10 maja. Na dzisiejsze posiedzenie Izby magnatów przybyli jej członkowie nadzwyczaj licznie. Sala i galerie przepelnione. Także episkopat zjawił się w komplecie pod przewodnictwem prymasa Vaszaryego. Przyczyną tego zainteresowania było to, że na porządku dziennym była sprawa zaprowadzenia trybunałów wyborczych.

Pierwszy zabrał głos w tej sprawie prymas Vaszary i oświadczył, że duchowieństwo przyjmuje nową ustawę mimo, że ona zawiera niektóre postanowienia uciążliwe dla Kościoła, których wyeliminowanie musi się duchowieństwo domagać. Wogóle nie ma powodu do postanawiania szczególnie ostrych środków przeciw duchownym agitatorom, ustawę więc należy traktować nie jako akt potrzeby, ale jako eksperyment. Oddaje ona duchowieństwo pod formalny nadzór policyjny. Dla Kościoła powstają wielkie uciążliwości, jeżeli państwo się miesza w jego sprawy. Nad duchowieństwem bowiem władzę powinien mieć tylko Kościół i Bóg, ale nie policya.

Warszawa, 10 maja. (Dep. pryw.) Generał gubernator ks. Imeretyński wyjechał do Petersburga. Wyjazd ten ma być w związku ze sprawą aresztowań redaktorów Nowodworskiego i Olszewskiego. Wyjechała również do Petersburga księżna Imeretyńska.

Warszawa, 10 maja. (Dep. pryw.) W powrocie z Petersburga zatrzymał się tu Aleksander Luceński, jeden z naczelnych dyrektorów *Agencji Havasa*, towarzyszący b. francuskiemu ministrowi handlu p. J. Roche, w podróży do Petersburga.

Warszawa, 10 maja. (Dep. pryw.) Zastępstwo generał-gubernatora ks. Imeretyńskiego, który wyjechał do Petersburga, objął w koniuzy książę Obolenski.

Warszawa, 10 maja. (Dep. pryw. tel.) W Petersburgu powstać ma nowe pismo peryodyczne p. t. *Nova Rossya*. Redaktorem będzie Amfiteatrów, publicysta, znany pod pseudonimem „Old Gentleman“.

Berlin, 10 maja. W parlamencie podczas dyskusyi nad wnioskiem Liebermanna z centrum o wydanie nakazu poprzedniego odurzenia bydła, przeznaczonego na rzeź, jakiś młody człowiek z galerii rzucił na salę pęk druków z okrzykiem: „Nie o prawa bydła, ale o prawa ludzkie“. Niespokojnego tego widza oddalono, jest to pewien pomocnik księgarski. Broszurka, którą rzucił na salę nosi tytuł: „Czy sprawa Dreyfusa jest w Niemczech niemożliwa?“ a tyżące się sprawy procesu trzymanego długo w zakładzie dla obłąkanych dr. Stemberga. W kwestyi wniosku Liebermanna dla braku kompletu nie powzięto żadnej uchwały.

Petersburg, 10 maja. Roboty przy budowie linii kolejowej z Port Arthur do Tallienwan postępują szybko naprzód, z polecenia bowiem władz wojskowych linia ta ma być wybudowana do 1 listopada b. r.

Petersburg, 10 maja. Wielki książę Włodzimierz uda się z rozkazu cara na inspekcye wojskową do Finlandyi i zabawi tam od 13 do 21 czerwca.

Petersburg, 10 maja. Jak ze sfer dworskich donoszą, oboje carstwo zabawią w Carskim Siole do 22 maja, poczem udadzą się do Peterhofu.

Rozwiązania carowej oczekują za kilka tygodni.

Petersburg, 10 maja. (Dep. pryw.) Majątek rodowy poety Puszkina zakupił rząd za sumę 115,000 rubli. Transakcyi dokonał Bank włościański.

Moskwa, 10 maja. (Dep. pryw.) Zona milionera, Firszanowa, strzeliła wczoraj trzy razy do męża w zamiarze zamordowania go: — dwie kule utkwily w piersi, jedna w boku. Kule z piersi lekarze wydobyli, kuli z boku wydobyć nie zdołano. Morderczyni zbiegła.

Belgrad, 10 maja. Poseł rosyjski Szadowski został odwołany. Jego następcą będzie Aleksander Nikolajewicz Staal.

Sofia, 10 maja. Na konferencyi dla rozbrojenia Bułgary reprezentować będą agent bułgarski w Petersburgu Stanciov i wojskowy attaché bułgarski przy agencji dyplomatycznej w Belgradzie, Hezaptchiew.

Parыз, 10 maja. Swiadkowie Millevoya i Chenavaza postanowili, po wzajemnej wymianie oświadczeń, że pojedynek nie ma się odbyć.

Parыз, 10 maja. Trybunał kasacyjny wyznaczył swe posiedzenie na 29 maja, celem zbadania żądania rewizyi. Przeczytanie sprawozdania Balot-Beaupré, mowy prokuratora i obrońcy wymagać będą czterech posiedzeń.

Ostatecznie wyrok zapasć ma 2 lub 3 czerwca.

Parыз, 10 maja. Według doniesień dzienników referent Balot-Beaupré przedłożył swe sprawozdanie 20 b. m., publiczna rozprawa przed trybunałem kasacyjnym rozpocznie się 29 maja; 30 b. m. postawi prokurator swe wnioski, a 31 wygłosi adwokat Mornar swój wywód końcowy. Wyrok trybunału kasacyjnego nastąpi według doniesień jednych dzienników 1 czerwca, według innych dopiero 4 czerwca.

Parыз, 10 maja. Dziennik *Evénement* podaje z największą rezerwą pogłoskę, że Marchand zamordowany został w odległości drogi jednego dnia od miasta Dżibuti. Podobno ministerstwo nie otrzymało jeszcze żadnej o tem wiadomości.

Parыз, 10 maja. Prezydent Loubet uda się 21 maja w towarzystwie prezydenta ministrów Dupuy i ministra oświaty Leyquesa do Dijon na odsłonięcie pomnika Carnota. Mowę na cześć s. p. prezydenta Carnota wygłosi przy tej sposobności Dupuy.

Parыз, 10 maja. Dotychczas nie nadeszło tu jeszcze potwierdzenie pogłoski o zamordowaniu Marchanda.

Parыз, 10 maja. *Agencya Havasa* zaprzecza powtórnie twierdzeniu, jakoby Dupuy i Libret powierzyli byli komukolwiek misję do Esterhazego lub jakoby prowadził rokowania z adwokatem Esterhazego, aby tego ostatniego skłonić do milczenia.

Cuxhaven, 10 maja. Z powodu przypadającej wczoraj rocznicy bitwy morskiej pod Helgoland, tutejszy komendant kapitan Wollheim złożył w imieniu korpusu oficerskiego wieniec na grobie poległych austriackich i węgierskich towarzyszy.

Mons, 10 maja. Strejk górników widocznie zbliża się już ku końcowi. Z rozmaitych okolic donoszą, że liczba strajkujących coraz się zmniejsza.

Wiedeń, 10-go maja 1899. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*) godz. 2 min. 30. Akcyje austr. zakł. kredyt. 359.—, Akcyje węg. zakł. kredyt. 386.—, Akcyje Anglobanku 152.75, Akcyje Unionbanku 317.—, Akcyje Banku dla krajów koronnych 247.25, Akcyje Bankvereinu 275.—, Akcyje Bodenkredit 475.—, Akcyje galicyjskiego Banku hipot. —, Akcyje kolei państwowych 361.25, Akcyje kolei południowej 55.75, Akcyje tramwayowe 506.—, Akcyje kolei Elbethal 264.25, Akcyje kolei północnej —, Akcyje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej —, Akcyje Alpine 243.40, Akcyje Rima Muranyi 313.25, Akcyje praskiego Towarzystwa żel. 1285.—, Akcyje fabryki broni 221.—, Akcyje tureckie tytoniowe 133.50, Obligacye węgierskiej indemnizacyi 95.60, Renta majowa 101.15, Austriacka renta koronowa 100.40, Węgierska renta koronowa 97.30, 56 l. listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 95.90, 4 pre. listy Banku krajowego 98.—, 4 i pół pre. listy Banku krajowego 100.50, 4 pre. listy Banku hipotecznego 96.75, 4 i pół pre. listy Banku hipotecznego 100.25, 5 pre. listy Banku hipotecznego 110.20, 4 pre. Obligacye propinacyjne 97.75, 4 pre. galicyjska krajowa pożyczka 96.80, 4 pre. pożyczka miasta Lwowa 94.30, Losy tureckie 66.40, Marki 58.92, Rubel 127.25, Lombardy —.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowicki.

Nadesłane.

Wszech nauk lekarskich
Dr. Władysław Borzęcki
ordynuje od godziny 3 do 5 po poł.
ul. Grodzickich 6, I. schody.

Przyjechali do Lwowa
dnia 8 maja 1899.
HOTEL IMPERIAL

PP. K. hr. Scipio i R. dr. Trzebieki z Krakowa, M. hr. Rey z Przecław, H. dr. Rosenbusch z Drohobycza, S. Jędrzejowicz z Jasienki, J. Gizowski z Mokszan, M. Szybalski z Krakowa, W. Lubieński z Przemysła, E. Dudziński z Kliczka, T. Bukojemski z Poraj.

Obszerną broszurę o Truskawcu wysyła na żądanie Zarząd.

W TRUSKAWCU

leczy się z nadzwyczajnym skutkiem
reumatyzm, podagra, otyłość, choroby nerkowe i pęcherza, astma, ischias, choroby kobiece, choroby sercowe i żołądkowe.

Jako dobrą i pewną lokacyę polecamy
4% Listy hipoteczne koronowe
4 1/2% Listy hipoteczne,
5% Listy hipoteczne premiovane,
4% Listy Towarzystwa kredyt. ziemsk.
4 1/2% Listy Banku krajowego,
4% Listy Banku krajowego,
5% Obligacje komunalne Banku kraj.,
4% Pożyczkę krajową,
4% galic. obligacje propinacyjne, i wszelkie renty państwowe.

Papierę te sprzedaje i kupuje po najdokładniejszym kursie dziennym
KANTOR WYMIANY
c. k. uprz. galic. ake.
Banku hipotecznego.

Dobry środek domowy. Wśród środków domowych, używanych do usmierzającego naciekania, zajmuje Liniment Capsiei, co m.p., przyrządzone w laboratorium apteki Richtera w Pradze niezaprzeczenie pierwsze miejsce. Cena jego jest niską: 40 kr., 70 kr. i 1 fl. za butelkę, którą rozpoznać można po czerwonej kotwicy. 958

Wystawy i Muzea.

Nieustająca Wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie, przy placu św. Ducha l. 10, pierwsze piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 przed południem do godziny 5 popołudniu, Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct w dni powszednie 30 ct. — Dla członków wstęp wolny.

Muzeum przemysłowe miejskie otwarte codziennie (z wyjątkiem poniedziałków

od godziny 9 rano do godziny 3 po południu) w niedziele i święta od godziny 10 rano do godziny 1 z południa. — Biblioteka muzealna otwarta codziennie od godziny 11 przed do godziny 3 po południu (w niedziele i święta od godziny 10 do g. 1). — Wstęp w dni powszednie 20 ct., w niedziele wolny.

Nieustająca wystawa wyrobów przemysłu krajowego otwarta codziennie w domu niegdys Bielskiach (przy placu Halickim.) Wstęp wolny w poniedziałek, czwartek i piątek, w inne dni 10 ct. — Wszystkie przedmioty na sprzedaż.

Muzeum im. Dzieduszyckich przy ulicy Teatralnej l. 18 otwarte w święta i niedziele od godziny 10 rano do godz. 1 w południe — we środy i piątki od godziny 11 przed do godz. 2 po południu. Wstęp wolny. Przewodnik kosztuje 30 ct.

Lekarze ordynujący:
Radca dr. Plech,
Dr. Pelczar,
Dr. Krzyżanowski.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Table with columns for item name, price, and date. Includes sections for 'I. Akcje za sztukę', 'II. Listy zastawne', 'III. Obligacje', 'IV. Losy', and 'V. Monety'.

Table with columns for item name, price, and date. Includes sections for 'Losy z roku 1854', 'B. Dług państwa', 'C. Obligacje kolejowe', 'D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej)', and 'E. Obligacje indenizacyjne'.

Table with columns for item name, price, and date. Includes sections for 'Gal. poz. kraj. z r. 1873', 'G. Listy zastawne', 'H. Obligacje z prawem pierwszeństwa', and 'J. Losy (za sztukę)'.

Table with columns for item name, price, and date. Includes sections for 'Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.', 'K. Akcje banków', 'L. Akcje Przedsiębiorstw transportowych', and 'N. WEKSELE'.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Table with columns for item name and price. Includes 'A. Ogólny dług państwa' and 'Jednolity dług państwa w bankot.'.

F. Inne publiczne pożyczki.

Table with columns for item name and price. Includes 'Losy regul. Dunaju z r. 1880' and 'Pożycz. reg. Dunaju z r. 1873'.

J. Losy (za sztukę).

Table with columns for item name and price. Includes 'Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.' and 'Zakład kred. dla h. i p. 100 zł.'.

O. WALUTY.

Table with columns for item name and price. Includes 'Dukat cesarski' and 'Austr. węg. 8 guld. złota moneta'.

Akcyje krajowych Towarzystw akcyjnych: Towarzystwa budowy wagonów (Lipińskiego), — Towarzystwa Garbarni w Rzeszowie — Towarzystwa browarów we Lwowie, kupuje i sprzedaje najkorzystniej

Sokal i Lilien Dom bankowy i kantor wymiany
Zlecenia z prowincji załatwiamy odwrotną pocztą bez doliczenia prowizji.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. firm. 271/99 (3386) C. k. Sąd obwodowy w Przemyslu jako handlowy ogłasza, iż 12 kwietnia 1899 wpisana została do rejestru dla firm pojedynczych firma handlowa „Handel ziemioptodów i dzierżawa propinacji Józef Bernstein”. Przemysł, 29 kwietnia 1899.
L. cz. Cw. 919/99 1 (3388) Przeciw Jakobowi Leibie Elfenbein, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie przez Mosesa Kamerlinga kupca w Buczyczu pozew o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 1200 koron. Na podstawie pozwu tego wydanym został nakaz zapłaty z dnia 2 maja 1899 Cw. 919/99 1. Celem strzeżenia praw Jakóba Leibie Elfenbeina, ustanawia się p. adw. dr. Salomona Blaustejna w Stanisławowie kuratorem. Tenże kurator zastępywać będzie Ja-

kóba Leibie Elfenbeina w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje. C. k. Sąd obwodowy, Oddział II. Stanisławów, dnia 2 maja 1899.
L. cz. firm. 264/99 (3385) C. k. Sąd obwodowy w Przemyslu jako handlowy ogłasza, iż na dniu 7 kwietnia 1899 wpisana została do rejestru firm pojedynczych firma „Jakób Ozyasz Mises”. Przemysł, 29 kwietnia 1899.
L. cz. A. XIX 5/98 7 (3413 1—3) C. k. Sąd powiatowy S. I. Oddz. XIX we Lwowie podaje do wiadomości, że dnia 9 marca 1898 zmarła we Lwowie Joanna Zwarycz bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia. Ponieważ do spadku tego powołany jest z ustawy między innymi także Mikołaj Zwarycz którego miejsce pobytu sądowi nie jest znane przeto wzywa się go,

by w przeciągu roku jednego licząc od dnia poniżej wyrażonego zgłosił się w tymże sądzie i wniósł oświadczenie przyjęcia spadku w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się oraz z kuratorem p. Michałem Kowalskim dla niego ustanowionym. Lwów, dnia 24 marca 1899.
L. cz. firm 261/99 (3384) C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyslu ogłasza, iż 7 kwietnia 1899 wpisana została do rejestru dla firm pojedynczych firma handlowa „Mozes Teitelbaum”. Przemysł, 29 kwietnia 1899.
L. cz. 476 ks. gr. Kołomyja IV 3 (3411) C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi mianuje p. adw. dr. M. Hullesa kuratorem nieznanym z miejsca pobytu Chaima Meiera 2 im. Buchhalter, Mirci z Haberów Buchhalter i Rifki Helfgot urodz. Haber dla doreczenia im tus. uchwały tabularnej z dnia 27 lipca 1898

l. czyn. 476 ks. gr. Kołomyja IV/98 2, którą dozwolono wpisy hipoteczne w wykazie hip. l. 476 ks. gr. dla IV dz. m. Kołomyi znoszące zainstalowane na rzecz nieznanym z miejsca pobytu w tym wykazie praw własności i zastawu. C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Kołomyja, dnia 15 października 1898.
L. 6742/97 (3403 1—3) C. k. Sąd powiatowy wzywa nieznaną z miejsca pobytu Annę Filipów, ażeby w sprawie spadkowej Ahafii Filipów która zmarła w Reklinciu w dniu 8 grudnia 1896 bez pozostawienia ostatniej woli, zgłosiła się do jednego roku i wniósła oświadczenie do spadku, gdyż inaczej postępowanie ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niej kuratorem Szymonem Diczek w Reklinciu będzie przeprowadzone. Mosty wielkie, dnia 30 listopada 1897.

Licytacje

L. cz. E. 17/99 (4) (3504 2-3)

Na żądanie pana Dawida Neubauera kupca w Kamionce strum. odbędzie się dnia 7 czerwca 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 licytacja realności lwh. 1846 księgi gr. gm. Kamionka strumił. objętej w gminie polit. Krzywolanek położonej z parceli bud. 1157 z domem mieszkalnym, stajnią i stodołą i z pgr. 2649/3, 2650/2 i 2728/4 ze zmianami w tych parcelach w protokole oszacowania podanymi się składającej wraz z przynależnościami, składającymi się z mostku, sztachet, parkanu, bramy, 137 sztuk drzew owocowych 8 krzaków róż i służebnością czerpania wody ze studni na pgr. 2646.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 3535 zł. 25 ct. aw. przynależności zaś na 519 zł. 44 ct.

Najniższa cena wynosi 2703 zł. 12 1/2 ct. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Dla strzeżenia praw interesowanych którymby niniejsza lub inna w tem postępowaniu licytacyjnym zapadła uchwała wcale lub w czasie należytem doręczone być nie mogła, ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza p. Mokrzyckiego w Kamionce str. Kurator zastępcy ma osoby te tak długo dopóki one same się nie zgłoszą albo dokąd innego zastępcę nie zamianują lub gdy interes ich zastępstwa wymagać nie będą.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Kamionka str. dnia 18 kwietnia 1899.

G. Zl. E. 215/93 (3) (3197 2-3)

Auf Betreiben der Bukowiner Boden Credit Anstalt in Czernowitz vertreten durch Dr. Moritz Paschke Adw. in Czernowitz findet am 13 Juni 1899 Vormittags 10 Uhr bei dem unten bezeichneten Gerichte, Zimmer Nr. 9. die Versteigerung der Grundbuchskörper der Einl. Z. 208 des Grundbuches der Catastralgemeinde Worwolnice, bestehend aus der Bauparzelle Nr. 131 und Grundparzellen N. N. 145, 610, 733/1, 1115, 1116, 1117, 1488, 1521 und 1543 sammt Zubehör.

Die zur Versteigerung gelangende Liegenschaft ist auf 1200 fl. das Zubehör auf 140 fl. bewertet.

Das geringste Gebot beträgt 893 fl. 33 kr., unter diesem Betrage findet ein Verkauf nicht statt.

Die Versteigerungsbedingungen und die auf die Liegenschaft sich beziehenden Urkunden, (Grundbuchs-Hypothekenzug, Katasterauszug, Schätzungsprotokolle u. s. w.) können von den Kauflustigen bei dem unten bezeichneten Gerichte, Zimmer Nr. 5. während der Geschäftsstunden eingesehen werden.

Rechte, welche diese Versteigerung unzulässig machen würden, sind spätestens im anberaumten Versteigerungstermine vor Beginn der Versteigerung bei Gericht anzuzeigen, widrigenfalls sie in Ansehung der Liegenschaft selbst nicht mehr geltend gemacht werden könnten.

Von den weiteren Vorkommnissen des Versteigerungsverfahrens werden die Personen, für welche zur Zeit an der Liegenschaft Rechte oder Lasten begründet sind, oder im Laufe des Versteigerungsverfahrens begründet werden, in dem Falle nur durch Anschlag bei Gericht in Kenntnis gesetzt, als sie weder im Sprengel des unten bezeichneten Gerichtes wohnen, noch diesem einen am Gerichtsorte wohnhaften Zustellungsbevollmächtigten namhaft machen.

K. k. Bezirks-Gericht, Abtheilung II. Truste, am 26 Jänner 1899.

L. cz. III. 61/97 (31/IV) (3440 2-3)

Na żądanie galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie zastąpionej przez adw. dr. Dąbrowskiego odbędzie się dnia 13 czerwca

1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 15 licytacja dóbr Podleszany, Tarnawice Rydzów i Wola Rydzowska lwh. 956, 867, 927 i 918 ks. objętych w okręgu c. k. Sądu powiatowego w Mielcu położonych.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytację, razem są ocenione na 218975 zł.

Najniższa cena wynosi 145984 zł. aw. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Tarnów, dnia 20 kwietnia 1899.

L. cz. E. 1242/98 (3) (3479 3-3)

Na żądanie Towarzystwa Zaliczkowego w Limanowej odbędzie się dnia 5 czerwca 1899 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 licytacja realności lwh. 219 ks. grunt. gm. Laskowa objętej sp. Pawła Surmy własnej.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację jest oceniona na 626 zł. 50 ct.

Najniższa cena wynosi 420 zł. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy. Limanowa, dnia 4 kwietnia 1899.

L. cz. E. 510/98 (2) (3527 1-3)

Na żądanie p. Lei Laks, odbędzie się dnia 31 maja 1899 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacja realności whl. 277 ks. gr. gm. kat. Kalników objętej wraz z przynależnościami, składającymi się z domu mieszkalnego i stajni.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację jest oceniona na 60 zł. 80 ct. przynależności zaś na 27 zł.

Najniższa cena wynosi 58 zł., 52 ct. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Mościska, dnia 18 grudnia 1898.

L. cz. E. 309/98 (5) (3526 1-3)

Na żądanie p. Nussena Laksa odbędzie się dnia 24 maja 1899 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacja 1/3 części realności lwh. 139 i 2/12 części realn lwh. 141 ks. gr. gm. kat. Mościska objętych, wraz z przynależnościami, składającymi się z domu mieszkalnego.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytację, są ocenione na 65 zł. 83 ct. łącznie z przynależnościami.

Najniższa cena wynosi 43 zł. 88 ct. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgło-

sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Mościska, dnia 30 marca 1899.

L. cz. E. 779/98 (4) (3524 1-3)

Na żądanie Drezli Brandmannowej odbędzie się dnia 6 czerwca 1899 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 licytacja połowy realności lwh. 113 gm. Mielec składającej się z domu Nk. 302 placu pod domem i parceli gruntowych 824, 825/1 i 822/2.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 275 zł. w. a.

Najniższa cena wynosi 158 zł. 32 ct. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Mielec, dnia 23 marca 1899.

L. cz. E. 226/99 (3) (3455)

Na żądanie Abrahama Schreibera w Dobczycach odbędzie się dnia 12 czerwca 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie tutejszym biuro Nr. 2 licytacja realności lwh. 140 w Mierzniu.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację, jest oceniona na 150 zł.

Najniższa cena wynosi 100 zł., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta można przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym biuro Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Dobczyce, dnia 19 kwietnia 1899.

L. cz. E. 249/99 (3) (3454)

Na żądanie Fejgli Schreiberowej w Dobczycach odbędzie się dnia 12 czerwca 1899 o godz. 11 przed południem w sądzie tutejszym biuro Nr. 2 licytacja realności lwh. 30 w Kornacie.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 935 zł. 52 ct.

Najniższa cena wynosi 625 zł. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta można przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym biuro Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź

obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Dobczyce, dnia 19 kwietnia 1899.

L. cz. E. 1088 98 (3478 3-3)

Na żądanie Rozalii z Dąbrowskich Biedroniowej w Limanowej odbędzie się dnia 5 czerwca 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 licytacja połowy realności lwh. 70 gm. kat. Mordarka dłużnika Marcina Dąbrowskiego własnej.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację jest oceniona na 785 zł.

Najniższa cena wynosi 524 zł. Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wziankowej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Limanowa, dnia 20 marca 1899.

L. cz. E. 534/98 (4) (3222)

Na żądanie Chaskla Weissmana w Obertynie, odbędzie się dnia 14 czerwca 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5 licytacja realności wykazem hipotecznym l. 418 ks. gr. gm. Obertyn, Andryja Hryhorów Onufrego własnej składającej się z parceli gruntowych liczba kat. 1651/1, 1652/1, 4107/1 i 4200.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 360 zł.

Najniższa cena wynosi 240 zł. a. w. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Obertyn, dnia 12 kwietnia 1899.

L. cz. E. 186/98 (6) (3498)

Na żądanie Kasy oszczędności miasta Jasła zastąpionej przez adwokata dr. Barawskiego, odbędzie się dnia 14 czerwca 1899 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacja realności lwh. 44. ks. gr. gm. kat. Brzyński objętej, dłużnika Pawła Magudy własnej.

Przynależności żadnych nie ma.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację, jest oceniona na 574 zł. 75 et. a. w. a to gruntów na 514 zł. 75 et. w. a. a budynków 60 zł. aw. ciężarów zaś na 8 zł. 20 ct.

Najniższa cena wynosi 377 zł. 70 ct. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Jasło, dnia 3 lutego 1899.

L. cz. E. 560/98 (11) (3236)

Na żądanie firmy M. I. Wenzela w Bielsku zastąpionej przez Pana dr. Rösslera odbędzie się dnia 14 czerwca 1899 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Nowym Sączu ponowna licytacja 23/24 części posiadłości lwh. 205 ks. gr. Nowy Sącz objętej dłużnika Seliga Ameisena własnych.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 1868 zł. 83 ct.

Najniższa cena wynosi 934 zł. 41 1/2 ct. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Nowy Sącz, dnia 6 kwietnia 1899.

L. cz. E. 2240/98 (9) (3447)

Na żądanie L. Halperna, kupca w Stanisławowie, odbędzie się dnia 14 czerwca 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10 licytacja 20/100 i 1/3 z 40/100 czyli łącznie 1/3 niewydzielonej części realności whl. 406 ks. gr. dla I. dzieł. m. Kołomyi i całej realności whl. 17 ks. gr. dla IV. dzieł. m. Kołomyi wraz z przynależnościami, składającymi się z dwóch komórek i stajni odnośnie do I-ej realności a z oficyny i z budynku drewnianego i parkanu odnośnie do II-ej realności.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione I-sza t. j. 1/3 niewydzielona część realności whl. 406 ks. gr. I. dzieł. m. Kołomyi na 5658 zł. 83 ct. wraz z przynależnościami a II-ga na 4065 zł. 46 ct. wraz z przynależnościami.

Najniższa cena wynosi ad a) 2829 zł. 42 ct., ad b) 2032 zł. 73 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Kołomyja, dnia 19 kwietnia 1899.

L. cz. E. 732/98 (5) (3362 1—3)

Na żądanie Michała Ewy z Horozanny wielkiej, odbędzie się dnia 15 czerwca 1899 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w sali Nr. 1 w Szezeru licytacja posiadłości w Ostrowie położonej, objętej whl. 126 ks. gr. gm. Ostrów, składającej się z chaty mieszkalnej i stajni wraz z parcelą bud. lk. 30, tudzież z parceli gruntowych lk. 562 i 3965

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona na 386 zł. a. w.

Najniższa cena wynosi 257 zł. 33 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź

obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Szezerzec, dnia 19 kwietnia 1899.

L. cz. E. 161/99 (6) (3041 1—3)

Na żądania Gerschona Silbera w Tłumaczu, odbędzie się dnia 15 czerwca 1899 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, licytacja realności objętej wyk. hip. l. 1079 ks. gr. gm. kat. Tłumacz składającej się z domu mieszkalnego pod ls. p. 798 i parceli grunt. lk. 331/2 4579/6.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 2161 zł. 82 ct.

Najniższa cena wynosi 1080 zł. 91 ct., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Tłumacz, dnia 11 kwietnia 1899.

L. 21955. (3542 1—3)

OBWIESZCZENIE.

W celu oddania w przedsiębiorstwo dostawy szutru na gościńce państwowe w Białskim okręgu budownictwem w latach 1900 1901 i 1902 odbędzie się dnia 30 maja 1899 w c. k. Starostwie w Białej licytacja ofertowa.

Koszta fiskalne szutru r. w 1900 dostawie się mającego w ilości 7870³ wynoszą 27322 zł. 40 ct.

Warunki przedsiębiorstwa przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także w wyznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12 w południe wnoszone być mają oferty, sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie udzieli, a zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i we wadyum wynoszące 5% kwoty fiskalnej z wyrażeniem opustu z cen fiskalnych nie tylko cyframi ale i literami.

Oferent winien na blankiecie na właściwym miejscu podać nazwę kamieniołomu lub szutrowiska i ofiarowaną cenę jednostkową bez żadnych dopisków wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty wnoszone być mają na każdy kamieniołom lub szutrowisko osobno, jeżeliby zaś oferta obejmowała kilka kamieniołomów lub szutrowisk, wtedy podać w niej należy ceny jednostkowe dla każdego kamieniołomu lub szutrowiska osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnionych kamieniołomów lub szutrowisk.

Oferty niesporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiegokolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisję przeprowadzającą licytację zwrócone zaś po terminie licytacji nie będą oferty przyjmowane.

Z c. k. Namiestnictwa. Lwów, dnia 28 kwietnia 1899.

Konkurs.

L. cz. Pr. 101/99 (3465 3—3)

KONKURS.

Przyjmę natychmiast pisarza kawalera, uzdolnionego do prowadzenia ksiąg gruntowych. Płaca 1 zł. dziennie.

Naczelnictwo c. k. Sądu pow. Solotwina, 4 maja 1899.

L. cz. Prez. 296/99 (3466 3—3)

Sąd Frysztak potrzebuje natychmiast 2-eh rutynowanych dyetaryusz, jednego za wynagrodzeniem 3⁰ zł. miesięcznie, drugiego za 25 zł.

Podania z świadectwami należy wnieść do Naczelnictwa Sądu.

Frysztak, 5 maja 1899.

Upadłości.

L. S. cz. 2/99 (1) (3472 2—3)

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku firmy handlowej E. Rozwadowski i Syn w Limanowy zamieszkałych, a mianowicie do majątku ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jako też do nieruchomości, położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 d. p. p. z r. 1869 l. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Franciszek Podgórski c. k. radca sądu kraj. w Limanowy, a tymczasowym zarządcą masy konkursowej p. dr. Karol Młodzik adw. w Limanowy.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania delegacyi wierzycieli, wyznacza się posłuchanie na dzień 23 maja 1899 o godz. 10 przed południem, w biurze komisarsza konkursowego, na którym się stawić mają wierzyciele z dokumentami roszczenia wykazującymi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczone były, powinni takowe do dnia 30 czerwca 1899 stosownie do przepisów ustawy konkursowej, unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie zgłosić, i na posłuchaniu w dniu 14 lipca 1899 o godzinie 10 przed południem odbyć się mającym do likwidacyi i do uporządkowania podać. Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 u. k. przewidzianej, na którym w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwaniem otrzymają. Zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzycielom, służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego umieszczone będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.

Nowy Sącz, dnia 1 maja 1899.

L. cz. S. 3,99 (1) (3431 2—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemysłu otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy, gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek S. Gabel zarejestrowanego kupca w Jarosławiu mianuje się c. k. Sędziego pow. w Jarosławiu Antoniego Twardochleba komisarzem konkursowym i poleca c. k. notaryuszowi Karolowi Bartoszewskiemu w Jarosławiu opieczętowanie i spisanie masy konkursowej.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się adw. dr. Dawida Münza w Jarosławiu i wzywa wszystkich wierzycieli, ażeby na audyencyi dnia 20 maja 1899 o godz. 10 rano w biurze komisarsza konkursowego w Jarosławiu z dowodami swych wierzytelności, dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub wyboru innego zarządcy i tegoż zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli, u komisarsza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej ustanawia się kres do 16 czerwca 1899, w którym terminie wszyscy, którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzytelności swoje, chociażby się nawet o nie spór już toczył, w sądzie tutejszym, (albo też w sądzie powiatowym w Jarosławiu a to tem pewniej zgłosić mają, ile że ich w razie przeciwnym skutki prawne, ustawą konkursową zagrożone, dosięgną.

Na audyencyi zaś dnia 12 lipca 1899 o godz. 10 rano u komisarsza konkursowego odbyć się mającej, winni wierzyciele płynność zgłoszonych wierzytelności, oraz porządek, w którym do zaspokojenia przyjąć mają, wykażać.

Na teje audyencyi będzie usiłowaną ugodą, także wolno wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, inne osoby swego zaufania powołać.

Na koniec podaje się do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik urzędowy Gazety lwowskiej.

Przemysł, 4 maja 1899.

L. cz. S. 2/98 (299) (3540)

C. k. Sąd krajowy cyw. oddział VII. we Lwowie rozpisuje niniejszem publiczną licytację wierzytelności sktywnych należących do masy rozbiorowej Gusty Schapirowej na dzień 29 maja 1899 godz. 11 z rana w izbie Nr. 21.

Cena kupna ma być uiszczona w gotówce do rąk sędziego licytacją kierującego. Masa rozbiorowa nie ręczy ani za ściągłość ani za płynność pretensyj sprzedawanych.

Dnia 4 maja 1899.

Wyroki prasowe.

Bl. 97 (3230)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nummer 238 der periodischen Druckschrift: „Die Zeit“ vom 22 April 1899 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Wie man in Deutschland über Oesterreich denkt“ in der Stelle von „daß die Dynastie“ bis „kommenden Jahrhundert gestellt ist“ das Verbrechen nach §. 58 a. und c. St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 489 St. P. O. bestätigt und gemäß nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsirten Exemplare erkannt. Wien, am 25 April 1899.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Nummer 17 der periodischen Druckschrift: „Saphirs Wiener Witzblatt“ von 23 April 1899 auf Seite 9 enthaltenen Illustration sammt dem dazu gehörigen Texte beginnend mit: „Wirklich ein Scandal“ und bis „Segen einstellt“ das Vergehen nach §. 516 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 489 St. P. O. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsirten Exemplare erkannt. Wien, am 25 April 1899.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nummer 15 der periodischen Druckschrift: „Oesterreichische Freuenzeitung“ vom 24 April 1899 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Ortsgruppen“ unter der Marke „Ortsgruppe Weidling“ in der Stelle von „Ein ausgezeichnet“ bis „Christinnen verübt“ das Vergehen nach §. 302 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 489 St. P. O. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsirten Exemplare erkannt. Wien, am 25 April 1899.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Druckwerk: „Dr. Martin Luther, der wahnsinnige „theure Gottesmann“. Auch ein Bademeister für Katholiken, die Lutherisch werden wollen gewidmet von Anton Joseph Pichler, Wien 1899. Verlag des „Erbboten des heiligen Joseph“ Druck von der Reichartischen-Buchdruckerei“ zur Gänge das Vergehen nach §. 302 St. G. begründe und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach §. 489 St. P. O. bestätigt und nach §. 37 Pr. G. auf die Vernichtung der vorfindlichen Exemplare erkannt. Wien, am 25 April 1899.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in

Salzbach hat mit dem Erkenntnisse vom 18 April 1899, Pr. VII. 11, die Weiterverbreitung der Hefte Nr. 45, 46, 47 und 48 des in Dresden im Verlage von Richard Heinrich Dietrich erschienenen Romanes: „Josephine Willberg, Lebens- und Leidenswege einer edlen Frau“, von Kurt v. Schmettwitz nach §. 64 St. G. verboten

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 19 April 1899, Pr. 7/2, die Weiterverbreitung der Nummer 88 der Zeitschrift: „Tiroler Tagblatt“ vom 18 April 1899 wegen des Artikels: „Deutscher Wählerverein in Tirol“ nach §. 65 lit. a. und 300 St. G. verboten.

Das 1. t. Landes- als Preßgericht in Saibach hat mit dem Erkenntnis vom 18 April 1899 Nr. 12, die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Anszüze aus der von den Päpsten Pius IX. und Leo XIII. als Norm für die römisch-katholische Kirche sanctionirten Moraltheologie und die fürchtbare Gefahr dieser Moraltheologie für die Sittlichkeit der Völker. Zweite Auflage, als Manuscript gedruckt für Staatsmänner, Richter Offiziere, Geistliche, Lehrer und Familienbäter von Robert Großmann“ Stettin 1899, nach §§. 303 und 516 St. G. verboten.

Das 1. t. Kreis- als Preßgericht in Bozen hat mit dem Erkenntnis vom 20 April 1899, Nr. 32, die Weiterverbreitung der Lithographirten Flugschrift ddo. Bonn, 15 December 1898 gefertigt von Director August Diederichs und enthaltend einen Appell an österreichische Zeitungsredaktionen um Aufnahme eines mitgetheilten vom selben Verfasser herrührenden Briefes an die Veranstalter der in Wien zu Zwecken der Abfallsbewegung am 15 Jänner 1899 stattgehabten Versammlung nach §. 302 St. G. verboten.

Das 1. t. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnis vom 15 April 1899, Nr. 6/1, die Weiterverbreitung der Nummer 82 der Zeitschrift: „La voce cattolica“ vom 11-12 April 1899 wegen des Artikels: „La voce si e gia piu volte“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das 1. t. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 17 April 1899, Nr. 153, die Weiterverbreitung der Nummer 1 der in München erscheinenden Zeitschrift: „Din“ vom 1 April 1899 nach §§. 58 c. 59 e. 65 a. 302 und 303 St. G. verboten.

Das 1. t. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnis vom 17 April 1899, die Weiterverbreitung der Nummer 15 der Zeitschrift: „Dager Deutsche Zeitung“ vom 15 April 1899 wegen des Artikels: „Die Thun'sche Knute“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das 1. t. Kreis- als Preßgericht in Budweis hat mit dem Erkenntnis vom 20 April 1899 Nr. 22, die Weiterverbreitung der Nummer 31 der Zeitschrift: „Jihoceske Listy“ vom 19 April 1899 wegen des Artikels: „Cesti obeane necht zapamatuji si tyto renegaty, Nemse a zidy“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das 1. t. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntnis vom 19 April 1899, Nr. VIII. 88, 89 und 90, die Weiterverbreitung der Nummer 30 der Zeitschriften: „Egerer Nachrichten“, „Falkenau-Königsberger Volkszeitung“, und „Neubauer Nachrichten“ vom 15 April 1899 wegen des Artikels: „Es weht wieder Badenluft“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das 1. t. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntnis vom 19 April 1899, Nr. VIII. 91/1, die Weiterverbreitung der Nummer 8 der Zeitschrift: „Unverfälschte deutsche Worte“ vom 16 April 1899 wegen der Artikel: „Materialismus — Idealismus“, „Offener Brief eines Ostpreußen an den Abgeordneten Schönerer“, „Eine amerikanische Stimme über Oesterreich“ ferner „Ein Tag in Friedrichshub“, „Jansbruch“, „Wer trägt am meisten zur Sittenlosigkeit im Volke bei?“ und „Briefkastennotizen“, nach §§. 63, 65 a. 302 und 303 St. G. verboten.

Das 1. t. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnis vom 20 April 1899, Nr. 46, die Weiterverbreitung der Nummer 106 der Zeitschrift: „Deutsche Volkszeitung“ vom 17 April 1899 wegen des Artikels: „Turnerische Reinigungsbestrebungen“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das 1. t. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnis vom 20 April 1899 Nr. 45, die Weiterverbreitung der Nummer 45 der Zeitschrift: „Gablouzer Anzeiger“ vom 16 April 1899 wegen des Artikels: „Die Auflösungspolitik“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das 1. t. Landes- als Preßgericht in Zara hat mit dem Erkenntnis vom 15 April 1899, Nr. 13, die Weiterverbreitung der Nummer 29 der Zeitschrift: „Il Dalmata“ vom 12 April 1899 wegen des Artikels: „Le cose al ginnasio“ nach §. 493 St. P. D. verboten.

Kuratele.

L. cz. L. 14/99 (11) (3452 3-3)
Rudolf Krokowski z Delatyna uznany został umysłowo chorym.

Kuratorem dla niego ustanowiono Antoniego Medweckiego z Delatyna.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Delatyn, dnia 29 kwietnia 1899.

L. cz. L. 5/98 (5) (3462 3-3)
Helena Rolińska z Krysowice uznana została umysłowo niedołężną, kuratorem jej Stanisław Roliński, mąż tejże, w Krysowicach ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Mościska, dnia 30 lipca 1898.

L. cz. P. 60/99 (3446 3-3)
Jędrzej Ciurej, właściciel realności w Łękawicy, marnotrawcą uznany i kuratorem dlań Jan Kempa z Łękawicy ustanowiony.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Tarnów, 2 marca 1899.

L. cz. L. 1/99 (6) (3448 3-3)
Jan Mizera z Andrychowa został sądowo uznany marnotrawcą, kuratorem jego jest Jan Sordyl z Andrychowa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Andrychów, dnia 26 kwietnia 1899.

L. cz. L. 13/98 (3) (3449 3-3)
Mikołaj Mniszko z Waręża miasta uznany marnotrawcą i kuratorem dla tegoż ustanowiono Jakóba Maćkiewicz z Waręża miasta.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Bełz, 30 marca 1899.

L. cz. P. 100/99 (2) (3451 3-3)
Franciszek Stawarski z Wagnianki uznany umysłowo chorym, a kuratorem ustanowiony Leon Jarembkiewicz z Wagnianki.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Czortków, 10 marca 1899.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. II. 64/99 1 (3464 3-3)
Przeciw Dmytrowi Strzelec i z miejsca pobytu nieznanego Naści Strzelec, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Rohatynie przez Oksę Strzelec pozew o uznanie i wpis prawa własności ciąż hipotecznych 410 i 412 gminy Dubryniów.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawy na 26 maja 1899 o 8 rano w budynku apteki biuro Nr. 2.

Celem strzeżenia praw Naści Strzelec, ustanawia się pana dr. Mogilnickiego adwokata w Rohatynie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie wtrąconą w rzeczonyj sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Rohatyn, dnia 15 kwietnia 1899.

L. cz. C. I. 36/99 3 (3509 2-3)
Przeciw J. W. Róży hr. Boleście Koziebrodzkiej i właściciela dóbr w ostatnich czasach w Podhajczykach Justynowych zamieszkałej, której miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Trembowli przez Hermana Gottesmanna, zastępow. przez adw. dr. A. Langerę pozew o zapłatę 1105 zł. a. w. z pn.

Na podstawie pozwu została audyencya do ustnej rozprawy procesowej na dzień 24 maja 1899 godzinę 9 rano wyznaczona.

Celem strzeżenia praw J. W. Róży hr. Bolesty Koziebrodzkiej, ustanawia się p. dr. adw. Blaustejna w Trembowli kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzeczonyj sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Trembowla, dnia 27 kwietnia 1899.

L. cz. firm. 615 sp. II 161 (3340 2-3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że przy firmie „R. Ditar“ dnia 14 kwietnia 1899 w rejestrze dla firm spółkowych uwidocznił, że prawo zastępowania i podpisywania firmy przysłuża odąd także jawnym spółnikom Ottonowi Rint i Kunenowi Rint, każdemu z osobna.
Lwów, dnia 19 kwietnia 1899.

L. cz. E. 380/98 5 (3393 2-3)
Wasyłowi Krechowskiemu z Sadrawy, w egzekucyjnej sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Bohorodczanach przeciw Janowi Bobykowi, Wasyłowi Krechowskiemu i Nyskole Stefaniukowi o 160 zł z pn., ma być doręczoną uchwała z dnia 6 lipca 1898 l. cz. E. 380/98 1, którą przymusowy zarząd realności dłużników własnych, na rzecz Banku zaliczkowego w Stanisławowie dozwolono.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Wasył Krechowski przebywa, ustanawia się mu w celu strzeżenia jego praw kuratora w o-

sobie p. Piotra Kurysia c. k. notaryusza w Bohorodczanach.

Tenże kurator zastępywać będzie Wasyła Krechowskiego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Bohorodczany, dnia 9 stycznia 1899.

L. cz. IV. 5/96 (2) (3330 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Kamionce str. ogłasza, że dnia 7 listopada 1895 zmarł w Kamionce str. bez rozporządzenia ostatej woli Izaak Leib Koretz.

Gdy sądowi nie wiadomo czy i którym osobom służy prawo dziedziczenia spadku po tym zmarłym przeto wzywa się wszystkich którzy mają prawo do spadku z jakiegobądź tytułu aby w ciągu roku od daty tego ogłoszenia zgłosili się w sądzie i wykazawszy swe prawa do spadku się oświadczyli inaczej rozprawa o ten spadek tylko z tymi którzy do spadku się zgłoszą oświadczenie wniosą i tytuł dziedziczenia wykażą, będzie przeprowadzoną i tymże spadek ten w miarę ich praw przyznany będzie, zaś część nieobjęta spadku, lub gdyby się nikt do spadku nie oświadczył cały spadek jako bezdziedziczny skarbowi Państwa przyznany będzie.
Kamionka str., 24 grudnia 1898.

L. cz. C. II. 56/99 (1) (3525)
Przeciw Saulowi Józefowi, Abrahamowi Nechie Fischbeinom i małol. Chai Edli 2 im. Perli Scheindli Riwie 2 im. i Chaimowi Judzie 2 im. Fischbeinom, których miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Mielcu przez Oziarsza Zwirna pozew o zapłacenie kwoty 263 zł.
Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 18 maja 1899 godz. 3 po południu.

Celem strzeżenia praw tychże ustanawia się Pana Leisora Fischbeina w Mielcu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tychże w rzeczonyj sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mielec, dnia 8 kwietnia 1899.

L. cz. Lh. 213/99 (3298 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Kozowie zawiadamia Leibę Willnera z życia i miejsca pobytu nieznanego, że dla tegoż w sprawie tabularnej Szaji Willnera o wpis prawa własności do ciała hipotecz. l. 828 ks. gr. gm. Taurów Izak Pasternak kuratorem ustanowiony został.
Kozowa, dnia 15 lutego 1899.

L. cz. C. II. 67/99 (1) (3531 1-3)
Przeciw nieobj. masie spadkowej s. p. Tomasza Pacholka, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Nisku przez Marysnę Pacholek w Łowisku pozew o wykreślenie intabulacji prawa własności ciała hip. lwh. 197 gm. Łowisko.

Na podstawie pozwu wyznacza się do ustnej rozprawy termin na dzień 26 maja 1899 godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw nieobjętej masy spadkowej s. p. Tomasza Pacholka ustana-

Doniesienia prywatne.

Ogłoszenie.

Dyrekcya galicyjskiej Kasy oszczędności ogłasza następujące zmiany w postanowieniach o wkładkach:

1. Na jedną książeczkę wkładać można do kwoty **10.000 zł. w. a.**

2. Kwoty do wysokości **500 zł. w. a.** mogą być podniesione **bez wypowiedzenia**, jednak z jednej i tej samej książeczki w odstępach od 8. do 8 dni.

3. Kwoty po nad 500 zł. w. a. muszą być poprzednio wypowiedziane, a mianowicie:

od 500 zł. do 1.000 zł. na 15 dni

od 1.000 zł. do 2.000 zł. na 30 dni

od 2.000 zł. do 5.000 zł. na 60 dni

od 5.000 zł. na 10.000 zł. na 90 dni

4. Wypłacanie kwot po nad 500 zł. w. a. za eskontem nie jest wykluczone.

Lwów, dnia 9 maja 1899.

Z Dyrekcji galicyjskiej Kasy oszczędności

(Przedruk nie będzie płacony).

wia się Wawrzyńca Bolko w Łowisku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobjęta masę spadkową s. p. Tomasza Pacholka w rzeczonyj sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nisko, dnia 23 marca 1899.

L. cz. C. II. 80/99 (1) (3532 1-3)
Przeciw Maryannie z Szymańskich Sikorowej, której miejsce pobytu jest nieznanne wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Nisku przez Józefa Kowalskiego z Rudnika pozew o intabulację prawa własności do realności lwh. 869 gm. Rudnik.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę do rozprawy na dzień 30 maja 1899 godz. 9 z rana.

Celem strzeżenia praw Maryanny z Szymańskich Sikorowej ustanawia się pana dr. Dawida Feia w Nisku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Maryannę z Szymańskich Sikorową w rzeczonyj sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nisko, dnia 19 kwietnia 1899.

L. cz. C. III. 159/99 C. II. 158/99 (3521 1-3)
Przeciw Freidzie Reiter zam. Heiber Elce Freilich, których miejsce pobytu jest nieznanne, wniesione zostały do c. k. sądu powiatowego w Stryju przez Ariego Freilicha i Beilę Freilich pozwy przeciw pierwszej o wykreślenie prawa zastawu dla sumy 123 zł. m. k. w stanie biernym realności lwh. 59 gm. Stryj przeciw drugiej o wykreślenie prawa zastawu dla sumy 120 zł. m. k. i prawa mieszkania.

Na podstawie pozwów wyznaczony został termin na dzień 2 czerwca 1899 godz. 9 przed południem w biurze Nr. 32.

Celem strzeżenia praw tych z życia i miejsca pobytu niewiadomych ustanawia się Pana adw. dr. Falka w Stryju kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie te z życia i miejsca pobytu niewiadome w rzeczonyj sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki one w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Stryj, dnia 25 kwietnia 1899.

L. cz. Lh. 1506/98 (3299 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Kozowie zawiadamia Teklę Tabaka z życia i miejsca pobytu nieznaną, że dla tegoż w sprawie tabularnej Ksenki Tabaka 2 ślub. Remez o wpis prawa własności do ciała hip. l. 620 gm. Horodyszcze Jan Kiernicki kuratorem ustanowiony został.
Kozowa, dnia 26 listopada 1898.

L. cz. VI. 1130/95 2 (3297 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Kozowie zawiadamia Ludwika Mazepę z życia i miejsca pobytu nieznanego, że dla tegoż w sprawie tabularnej Kaspra Mazepa o wpis prawa własności do pgr. 1228/4 whl. 203 gm. Dmuchawiec, Kasper Bojak kuratorem ustanowiony został.
Kozowa, dnia 9 grudnia 1898.

C. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank hipoteczny.

Przy szesnastem losowaniu 4 1/2% listów hipotecznych dnia 28 kwietnia 1899 zostały wylosowane do spłaty:

Serya A. po 100 zł.

38	98	247	547	570	576	837	908	1146	1161	1380	1694	1758
1863	1977	2084	2193	2400	2404	2525	2590	2738	2822	2872	2989	3041
3053	3343	3391	3427	3438	3688	3763	3805	3918	3938	4083	4181	4202
4358	4376	4469	4614	4650	4714	4719	5018	5086	5101	5121	5227	5262
5382	5486	5502	5582	5770	5803	5868	5925	5952	5962	6022	6039	6067
6116	6157	6158	6297	6447	6663	6793	6800	6806	6807	6814	6852	6911
6935	6958	7016	7123	7267	7369	7420	7435	7442	7455	7470	7490	7494
7568	7598	7612	7727	7745	7840	8390	8444	8474	8477	8484	8523	8727
8736	8770	8777	8831	8856	9059	9080	9094	9156	9301	9353	9416	9435
9465	9672	9739	9772	9949	9958	9961	10032	10125	10141	10246	10278	10356
10361	10364	10369	10385	10411	10414	10461	10583	10584	10655	10710	10725	10727
10846	10849	10878	10895	10942	11084	11100	11101	11116	11242	11277	11412	11432
11686	11705	11707	11794	11910	11917	11947	11958	11992	12090	12144	12181	12199
12215	12420	12708	12711	12786	12905	13000	13003	13228	13242	13355	13358	13488
13511	13549	13617	13651	13924	14043	14064	14104	14132	14220	14251	14297	14306
14511	14565	14610	14669	14701	14758	14765	14787	14822	14850	14866	15031	15064
15091	15108	15175	15273	15276	15322	15501	15577	15598	15629	15719	15870	15883
16005	16065	16097	16110	16132	16143	16147	16181	16321	16325	16353	16360	16402
16410	16451	16486	16530	16579	16589	16640	16702	16764	16878	16882	17003	17011
17023	17037	17126	17134	17187	17309	17322	17407	17507	17537			

Serya B. po 500 zł.

70	73	128	192	347	399	430	450	502	625	637	647	805	970	1060
1186	1255	1272	1306	1395	1411	1459	1630	1814	1853	1885	1895	1915	2012	2048
2112	2145	2153	2158	2166	2214	2273	2318	2328	2348	2454	2561	2573	2663	2677
2691	2700	2790	2837	3011	3087	3187	3300	3504	3525	3603	3739	3748	3778	3820
3823	3835	3844	3920	3930	3975	4012	4038	4063	4161	4165	4226	4235	4264	4280
4519	4570	4589	4658	4709	4883	4901	4927	5083	5274	5302	5310	5334	5339	5396
5449	5450	5544	5571	5578	5589	5630	5653	5691	5731	5765	5919	5957	6032	6067
6082	6184	6235	6236	6243	6319	6407	6441	6506	6539	6575	6655	6798	6825	6929
6937	6961	7176	7253	7333	7358	7366	7434	7463	7516	7543	7560	7681	7708	7748
7819	7927	7957	8051	8059	8108	8165	8221	8417	8425	8429	8433	8534	8553	8723
8738	8751	8752	8784	8810	8845	8918	9001	9003	9065	9085	9209	9291		

Serya C. po 1000 zł.

175	185	194	306	319	381	477	555	557	589	708	738	953
958	1079	1194	1281	1291	1406	1576	1598	1626	1663	1725	1754	1903
1941	1962	2003	2115	2204	2235	2324	2348	2385	2481	2626	2701	2862
2992	3090	3179	3190	3320	3344	3599	3675	3807	3854	3945	4020	4231
4328	4475	4517	4606	4630	4734	4836	4837	4854	4990	5026	5067	5092
5211	5213	5232	5369	5387	5531	5620	5628	5679	5765	5790	5884	6063
6069	6077	6186	6531	6627	6630	6694	6711	6742	6830	6932	6953	7000
7138	7174	7190	7357	7445	7588	7649	7722	7766	7805	8016	8103	8117
8295	8587	8663	8694	8867	9087	9090	9209	9213	9222	9227	9259	9324
9403	9439	9471	9522	9549	9708	9782	9941	9993	10005	10031	10033	10072
10131	10190	10194	10249	10253	10282	10304	10448	10651	10712	10811	10927	10959
11053	11059	11214	11216	11227	11521	11569	11624	11647	11665	11705	11803	12014
12021	12282	12351	12435	12509	12517	12518	12653	12797	12828	13021	13072	13136
13305	13328	13423	13571	13604	13670	13793	13819	13830	14066	14241	14357	14393
14550	14592	14666	14738	14803	14930	15019	15131	15398	15436	15474	15522	15627
15644	15999	15951	16008	16057	16217	16217	16296	16328	16394	16981	17094	17216
17295	17458	17459	17506	17556	17570	17579	17612	17694	17732	17781	17793	17807
17811	17823	17827	17916	17943	18125	18141	18142	18239	18254	18317	18355	18368
18497	18533	18570	18737	19200	19232	19327	19431	19458	19546	19685	19719	19723
19746	19891	19937	20019	20023	20073	20073	20081	20128	20234	20352	20443	20472
20497	20517	20628	20893	20913	20973	21041	21042	21143	21178	21219	21291	21496

Serya D. po 5000 zł.

107	137	312	333	405	427	484	535	537	753	865	960	988	1011	1018
1084	1208	1210	1241	1255	1344	1365	1391	1487	1453	1490	1516	1539	1544	1548
1576	1627	1679	1694	1715	1720	1782	1804	1810	1823	1848	1914	1950		

Serya E. po 10.000 zł.

16	24	127	139	170	186	210	226	333	354	475	501	508	544	587	608
623	624	716													

Powyższe listy hipoteczne wypłacane będą w wylosowanych kwotach kapitału dnia 1 listopada 1899: i z tymże dniem ustaje dalsze oprocentowanie onych.

Wykaz w poprzednich ciągnięciach wylosowanych, a w obiegu będących 4 1/2% listów hipotecznych

Serya A. po 100 zł.

7	8	14	17	19	22	44	55	56	59	62	65	77
87	100	115	126	155	183	217	289	298	312	380	467	473
504	533	541	558	633	648	711	744	753	764	775	776	780
781	823	849	858	867	887	893	903	921	961	977	983	1010
1061	1066	1079	1110	1136	1194	1197	1206	1219	1232	1233	1243	1244
1246	1272	1277	1318	1321	1348	1393	1421	1431	1446	1461	1465	1474
1483	1484	1485	1506	1532	1533	1551	1554	1569	1595	1629	1695	1710
1712	1718	1735	1770	1771	1773	1783	1789	1814	1832	1840	1843	1855
1867	1906	1942	1960	1961	1985	2067	2088	2101	2113	2139	2144	2168
2261	2272	2279	2278	2281	2302	2304	2311	2358	2374	2381	2405	2436
2447	2491	2492	2495	2496	2522	2522	2526	2601	2612	2650	2680	2685
2692	2708	2715	2723	2765	2778	2781	2790	2794	2807	2841	2857	2877
2878	2879	2883	2885	2892	2902	2913	2938	2940	2981	3063	3073	3090
3094	3095	3107	3134	3148	3149	3201	3202	3251	3254	3271	3300	3339
3340	3366	3370	3371	3383	3402	3429	3470	3481	3489	3493	3500	3516
3517	3518	3555	3563	3571	3574	3634	3649	3665	3708	3727	3739	3745
3802	3852	3886	3917	3942	3945	3965	3982	3990	3995	4046	4073	4081
4196	4225	4280	4291	4300	4314	4318	4325	4332	4334	4352	4357	4359
4365	4379	4412	4420	4432	4440	4442	4447	4449	4454	4460	4490	4494
4500	4536	4542	4548	4569	4689	4701	4729	4739	4746	4747	4764	4767
4791	4792	4810	4822	4833	4836	4837	4867	4874	4907	4918	4963	4971
4978	4981	5021	5024	5044	5056	5065	5066	5076	5080	5106	5188	5193
5201	5232	5250	5256	5278	5293	5301	5331	5345	5352	5362	5374	5376
5388	5389	5398	5402	5443	5451	5476	5506	5513	5520	5522	5593	5627
5632	5633	5639	5653	5691	5692	5702	5741	5766	5780	5794	5796	5798
5806	5823	5827	5837	5839	5846	5852	5892	5901	5906	5919	5920	5926
5930	5958	5998	6001	6012	6040	6055	6091	6096	6113	6115	6128	6144
6147	6155	6156	6181	6202	6206	6215	6223	6226	6228	6235	6237	6246
6265	6272	6245	6300	6301	6306	6322	6359	6393	6409	6475	6488	6516
6566	6594	6628	6642	6669	6690	6693	6779	6789	6792	6817	6834	6869
6891	6915	6946	6963	6981	6989	6993	9995	7010	7022	7038	7068	7081
7095	7156	7174	7181	7224	7225	7234	7235	7246	7257	7266	7308	7339
7340	7359	7363	7389	7393	7395	7396	7404	7408	7452	7471	7510	7533
7534	7539	7545	7561	7563	7571	7596	7597	7620	7622	7638	7675	7688
7702	7726	7767	7838	7860	7885	7886	7895	7916	7925	792		

10678	10701	10726	10733	10757	10793	10824	10839	10847	10925	10939	10948	10954
10960	11007	11030	11070	11086	11132	11139	11142	11153	11167	11170	11177	11192
11257	11293	11312	11314	11323	11338	11356	11381	11399	11421	11451	11515	11542
11554	11626	11699	11867	11935	11948	11957	12011	12015	12042	12045	12071	12072
12076	12079	12104	12108	12148	12162	12196	12204	12217	12234	12272	12312	12317
12327	12364	12376	12397	12399	12401	12407	12507	12536	12597	12599	12663	12734
12745	12760	12764	12789	12794	12814	12815	12834	12840	12844	12880	12883	12898
12899	12902	12914	12926	12949	12957	13079	13094	13125	13130	13204	13205	13221
13246	13256	13271	13288	13304	13306	13310	13333	13351	13357	13379	13442	13451
13531	13563	13567	13582	13602	13629	13689	13718	13723	13737	13749	13763	13778
13829	13831	13843	13878	13888	13902	13922	13954	13969	13963	13965	14006	14020
14043	14047	14063	14069	14090	14097	14129	14196	14221	14225	14231	14235	14280
14366	14407	14415	14417	14424	14443	14488	14492	14494	14502	14519	14541	14544
14551	14567	14605	14620	14641	14661	14675	14676	14678	14683	14728	14729	14775
14776	14784	14809	14833	14857	14866	14886	14899	14900	14906	14910	14920	14927
14931	14957	14964	14975	14982	15006	15021	15042	15055	15056	15093	15123	15124
15144	15177	15199	15225	15246	15270	15298	15315	15337	15353	15376	15395	15406
15443	15532	15539	15562	15565	15596	15633	15642	15643	15651	15690	15785	15810
15832	15891	15928	15999	16004	16043	16061	16064	16081	16090	16134	16175	16180
16197	16199	16212	16246	16251	16253	16259	16273	16332	16362	16387	16455	16460
16477	16507	16512	16572	16616	16639	16656	16753	16770	16777	16785	16787	16828
16838	16839	16845	16862	16870	16873	16902	16901	16928	16933	16936	16950	16960
16961	17008	17029	17042	17084	17095	17166	17187	17208	17210	17250	17288	17294
17339	17361	17367	17414	17421	17435	17453	17457	17471	17480	17487	17496	17512
17516	17522	18593	17604	17610	17611	17619	17620	17632	17660	17684	17688	17725
17742	17777	17786	17794	17829	17843	17866	17896	17898	11909	1766	17973	18004
18009	18011	18019	18057	18088	18136	18155	18154	18187	18196	18221	18236	18276
18278	18296	18335	18360	18367	18387	18392	18396	18415	18416	18434	18435	18456
18473	18504	18510	18517	18521	18523	18530	18544	18546	18572	18605	18612	18635
18644	18661	18663	19676	18689	18703	18724	18740	18750	18760	18778	18800	18831
18849	18841	18844	18917	18928	18972	19054	19067	19090	19106	19142	19144	19464
19185	19234	19264	19265	19272	19312	19328	19373	19395	19400	19404	19428	19142
19473	19477	19485	19496	19501	19504	19526	19544	19548	19563	19573	19577	19578
19593	19599	19614	19616	19622	19632	19666	19673	19720	19744	19753	19768	19778
19788	19826	19857	19863	19884	19887	19902	19932	19939	19956	19973	20024	20045
20099	20148	20163	20164	20200	20222	20231	20240	20242	20281	20285	20331	20345
20380	20384	20385	20433	20450	20467	20468	20479	20530	20540	20561	20581	20595
20610	20667	20668	20670	22077	20678	20679	20685	20698	20700	20725	20728	20736
20751	20753	20755	20759	20794	20801	20803	20812	20836	20855	20862	20868	20919
20934	20945	20957	20978	21003	21005	21677	21101	21103	21106	21135	21153	21163
21198	21201	21208	21228	21245	21277	21293	21371	21373	21386	21423	21456	21461
21473	21505	21508	21524	21540	21548	21552	21609	21668	21680	21703	21725	21728
21741	21753	21754	21756	21757	21777	21784	21805	21806	21860	21861	21895	21916
21972	21976	22009	22027	22045	22054	22062	22439	22977	23568	23697	23762	23896
23948	23990	24526	24831	25009								

Serya D. po 5000 zł.

3	6	10	36	44	61	113	135	184	185	194	196	204	214	221
227	243	259	268	278	299	308	354	376	432	450	457	471	532	539
540	545	557	577	611	637	684	715	719	751	758	761	771	796	798
811	818	829	838	891	895	992	999	1039	1046	1050	1073	1100	1114	1115
1116	1122	1138	1190	1206	1249	1254	1256	1282	1304	1345	1359	1369	1370	1402
1434	1480	1541	1542	1549	1555	1636	1646	1651	1657	1693	1703	1763	1808	1812
1843	1872	1902	1904	1997										

Serya E. po 10.000 zł.

1	11	33	114	222	269	274	280	306	311	324	360	372	374	380	418	426	436	447
455	478	493	524	533	546	631	656	686	696	702	708	730	731	742				

Oprocentowanie wyżej wymienionych listów ustaje z terminem ich płatności, a w razie gdyby mimo to kupony po tymże terminie, zostały wypłacone, takowe potrącone będą z kapitału przy tegoż wypłacie.

Wykaz amortyzowanych 4 1/2% listów hipotecznych wraz z kuponami:

- Serya A. po 100 zł. Nr. 19.
- Serya B. po 500 zł. Nr. 2045, 2046, 6822.
- Serya C. po 1000 zł. N. 1004.

Następne losowanie z końcem października 1899.

Lwów, dnia 28 kwietnia 1899.

C. k. uprzyw. Galic. akcyjny Bank hipoteczny.

C. k. uprz. galic. akcyjny Bank hipoteczny.

Przy siódmym losowaniu 4% koronowych listów hipotecznych dnia 28 kwietnia 1899 zostały wylosowane do spłaty:

Serya A. po 200 Kr.

Nr. 199 949 1496 2180 2364 2579 3196 3548 3657 3963 5750.

Serya B. po 1.000 Kr.

Nr. 34 608 1044 1086 1110 1368 2103.

Serya C. po 2.000 Kr.

Nr. 15 331 468 1020 1145 1567 1569 2001 2845 3429 3911 4184.

Serya D. po 10.000 Kr.

Nr. 80 403.

Powyższe listy hipoteczne wypłacone będą w wylosowanych kwotach kapitału dnia 1 listopada 1899 i z tymże dniem ustaje dalsze oprocentowanie onych.

Wykaz w poprzednich ciągnięciach wylosowanych, a w obiegu będących 4% koronowych listów hipotecznych.

Serya A. po 200 Kr.

192	262	469	552	711	716	1126	1153	1334	1543	1566	1594	1634	2159	2318
3887	4128													

Serya B. po 1.000 Kr.

104 361 453 741 1249 1378 1704

Serya C. po 2.000 Kr.

753 1274 1593 1644 1812 2906 3181 3198 3247 3607.

Serya D. po 10.000 Kr.

43 76.

Oprocentowanie wyżej wymienionych listów ustaje z terminem ich płatności a w razie, gdyby mimo to kupony, płatne po tymże terminie, zostały wypłacone, takowe potrącone będą z kapitału przy tegoż wypłacie.

Wykaz amortyzowanych 4% listów hipotecznych wraz z kuponami:

Serya A. po 200 Kr.

Nr. 351 1789 3356.

Serya C. po 2.000 Kr.

Nr. 625 775 885 1570 1714 1723 1799 1888 1889 1896 1897 2192 2203 2903 2904 2913.

Serya D. po 10.000 Kr.

Nr. 439 486 487.

Serya E. po 20.000 Kr.

Nr. 211.

Następne losowanie z końcem października 1899.

Lwów, dnia 28 kwietnia 1899.

C. k. uprz. galic. akcyjny Bank hipoteczny.

E. PEGAN

Triest, via s. Francesco nr. 6

wysyła z opłatą cła i poczty 5-kil paczki	
1 kilogram	zł. et.
Kawę Ceylon	1 70
Portorico	1 50
Malabar	1 50
Santos	1 10

Prócz tego mamy wszelkie inne gatunki w magazynie.
Herbata Seuchong 2 60
5-kil. blaszanka oliwy 3 —
5-kil. koszyk cytryn 1 50
5-kil. koszyk pomarańcz 1 50
Nadto ryż, makarony, orzechy, daktyle, ryby marynowane, wszelkie towary kolonialne i połuda. po cenach najniższych. Cenniki gratis i franco. Korespondencya polska.

Dywany perskie i portyery
prawdziwe (starożytne) sprzedaje, kupuje i wy-pożycza, jakoteż przyjmuje do przechowania
Skład dywanów „AU LOUVRE“
Lwów, ul. Sykstuska 1. 6.
Usługi w spłatach wedle umowy.
Na żądanie wysyłamy nasze bogato ilustrowane cenniki darmo i opłatnie. 835

Ochronna marka: **Kotwica.**
Liniment Capsici comp.
z apteki Richtera w Pradze,
uznane jako znakomite uśmierczające nacie-ranie; po cenie 40 kr., 70 kr. i 1 fl. do na-bycia we wszystkich aptekach. Tego powszechnie ulubionego środka domowego należy zawsze żądać tylko w butelkach oryginalnych z naszą ochronną marką „Kotwica“ z apteki Richtera i z przezornością uznawać tylko butelki z tą marką jako wyrób oryginalny.
Apteka Richtera pod złotym lwem w Pradze 958

Drzewa owocowe

karłowate i wysokopienne krzewy owocowe szlachetne, ziemniaki nasienne, nowe owsa i jęczmiona, kwiaty wazonowe w paczkach i kwitające: Azalie i Kamelie 70—120 ct. i Cinerarie, Primulki i Cyklamki 15—30 ct. i Cebule, Begonii, Głozinii, Georginie pojedyncze, liliputy i kaktusowe 10—25 ct. na później róże, rośliny dywanowe kwiatów letnich i t. p. ofiaruje **Ogród w Lubiczu królewskiej poczta i stacya kolej. w miejscu.**

Proszę zażądać cenników! 319

Także i na raty bez podwyższenia cen dywanów, portyery, chodniki, kołdry watowane, kapy na stoly i łóżka, kece, dery na konie, jakoteż wszelkie artykuły potrzebne do urządzenia domowego w składzie dywanów 835
„TEPPICHHAUS AU LOUVRE“
Lwów, ul. Sykstuska 6 (Pasaz Hausmanna)
Na prowincję wysyła się cenniki gratis i franco.

Ostrzeżenie.

Niniejszem ostrzegamy szanowną publiczność, a mianowicie: bankierów, i stowarzyszenia kredytowe, ażeby weksli innych niż niżej opisanych, a mianowicie:

1. zapadły 23 września 1899,
2. „ 23 października 1899,
3. „ 23 listopada 1899,
4. „ 23 grudnia 1899,
5. „ 23 stycznia 1900,
6. „ 23 lutego 1900,
7. „ 23 marca 1900,

każdy weksel po 50 zł. a. w. przez nas akceptowany, nie eskontowali z powodu tego, żeśmy żadnej waluty za nie otrzymali, a więc też płacić nie będziemy.

Z głębokim szacunkiem
David Raab,
Estera Raab.
Wiedeń, II. Adambergergasse 10.

Zakład leczniczy „Marjówka“
(pół godziny od Lwowa. Tramway do rogatki. Telefon.)
Wynajmuje jak w poprzednich latach eleganckie i skromniejsze mieszkania umeblowane z kuchniami. — Położenie wśród lasów. Sliczne spacerki. Kąpiele stawowe. Łazienki.
Informacji udziela telefonem Zarząd w Marjówce, we Lwowie zaś dozorca demu ulica Trzeciego Maja 1. 5. 430

Pora wiosenna i letnia 1899.
Prawdziwe berneńskie materye
Odcinek 3-10 mtr. długi, na całkowite ubranie męskie wystarczający, kosztuje tylko
zł. 2-95, 3-70, 4-80 z dobrej
zł. 6- z lepszej
zł. 7-75 z bardzo dobrej
zł. 9- z najlepszej
zł. 10-50 z najlepszej
prawdziwej wełny owczej.
Odcinek na czarne ubranie salonowe 10 zł. Materye na zarzutki, pałłaki, (lodedy) dla turystów, wyborne czesanki, kamgarny i t. d., wysyła po cenach fabrycznych znany ze swej rzetelności i sumiennosci fabryczny skład sukna
Siegel-Imhof w Bernie (Mor

Białe i piękne ręce!!

Najbardziej czerwone i opierzchnięte ręce wybleją i wydelikatnieją po kilkakrotnym natarciu

Kremem roślinnym Słoik 80 ct.

SASSÓW!

Sławne bibułki cygaretowe sassowskie przerabia na książeczki (do kręconych papierosów), oraz na tutki cygaretowe wyłącznie firma

S. Wierusz Niemojowski

we Lwowie.

Do nabycia we wszystkich trafikach.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 1 1/2 centa, tłustym petitem dwa centy.

Ogrodnik wykształcony w całym zakresie ogrodnictwa, z chlubnymi świadectwami, wolny, poszukuje zaraz umieszczenia. Adres: Lwów, hotel Galicyjski.

Jedyna we Lwowie artystyczna pracownia instrumentów muzycznych oraz skład tychże przyjmuje do naprawy: Polifony, Symfoniony, Arystony, Herophony, Harmonie i Harmonium, ulica Sykstuska l. 35 parter.

Bez pośrednictwa.

Poszukuje się majątku większego w urodzajnej glebie, lasem, wodą, dobrimi zabudowaniami gospodarskimi, przy kolei. — Opisy szczegółowe i plany nadsyłać należy do biura Dżenników we Lwowie (Pasaż Hausmana) pod litera Z.

Naczynia hermetyczne do transportowania mleka, pojemności 1. do 30 liter, po cenach fabrycznych firmy Kleiner & Fleischmann. Łańcuchy taśmowe patentowane dla bydła po zł. 1. — 1.30 i 2.50 poleca

Piotr Chrzastowski

handel żelazny, we Lwowie, plac Kapitulny 1 (naprzeciw katedry). 527

SKŁAD 243

Płócien Korczyńskich we Lwowie, Halicka 16

poleca

kołdry i materace własnego wyrobu po cenach fabrycznych.

Pomieszkania

ul. św. Zofii l. 10.

4 pokoje, nyża, przedpokój, kuchnia.

3 pokoje, nyża, kuchnia. 525

1 pokój, nyża, kuchnia, sionka.

Róże

sztamowe i krzaczaste, rośliny kwiatów letnich i zimotrwałe, rośliny dywanowe i wazonowe, rozsadzki warzywne po najtańszych cenach ofiaruje „Ogród w Lubyczy królewskiej“ poczta i stacja kolei Lwów-Belzec. 470

Stara Berlińska firma dobrze renomowana i posiadająca kapitał, zajmująca się handlem zboża i nasiona rozporządzająca własnymi dobrymi składami, życzy sobie jeden lub więcej artykułów przyjąć na skład, a względnie na sprzedaż. Oferty pod V. D. 3536 przyjmuje Rudolf Mosse Berlin, C. Königstrasse 56.

Nowości w parasolkach, kapeluszach, bluzach, rękawiczkach, welonach, koronkach i wstążkach po zadziwiająco niskich cenach.

„Maison de Nouveautés“ Madame

Berta Fiedler, 835

Lwów, plac Kapitulny l. 3.

Najtańszy skład towarów optycznych i mechanicznych **B. KOPERNICKIEGO**

we Lwowie, plac Halicki liczbą 1

poleca po cenach najtańszych okulary, ewikery, lornaty, barometry, ciepłomierze, mikroskopy, lupy, kompas, taśmy miernicze, raiseaigi i t. p. Urządzenie dzwonek elektrycznych. Zamówienia z przerwami załatwia punktualnie odwrotną pocztą. Wszelkie naprawy najtaniej i najrychlej. 83

Wyrób krajowy.

Fabryka surogatów kawy

J. br. Romaszka w Horodence

poleca swoje najprzedniejsze

wyroby cykoryi.

Do nabycia w pierwszorzędnych handlach korzennych. 503

Neues Abonnement

auf die **MÜNCHNER ILLUSTRIRTE WOCHENSCHRIFT FÜR KUNST UND LEBEN**

Kwartalnie 2 zł.

Numer pojedynczy 20 ct.

Prenumeratę przyjmuje Agencja dzienników, Lwów, Pasaż Hausmana.

Rok założenia 1855.

Tadeusz Miłaszewski

zegarmistrz

Lwów, ul. Akademicka 3

poleca swój 247

skład zegarków

kieszonkowych,

stołowych, ścien-

nych i podróżnych.

Każda sprzedaż i naprawa pod gwarancją.

Zawiadomienie

dla c. k. Urzędników.

Ulgi w spłatach wedle umowy bez podwyższenia cen

udzielamy wszystkim c. k. urzędnikom państwowym i prywatnym, księżom, adwokatom, lekarzom, właścicielom, jako też wszystkim na dobrem stanowisku będącym osobom w razie potrzeby zakupna towarów inianych i płóciennych jako to: szyfonów, gradów, bielizny na pościel i stołowej, prześcieradeł, gotowej bielizny, męskiej, damskiej i dziecięcej tudzież dywanów ściennych nad i przed łóżka, salonowych, do jadalni i innych pokoi, do cerkwi i przed ołtarze, dalej chodników, koców, kołder watowanych, der na konie, oerat, linooleum, kap na stoly i łózka, makatów, gobelinów i wiele innych potrzebnych artykułów. Przy zakupnie całych wypraw ślubnych udzielamy również ulg w spłatach. Pisemnie lub ustnie należy się zgłosić do Magazynu „AU LOUVRE“, we Lwowie, ul. Sykstuska 6. (Pasaż Hausmana). Na żądanie wysyłamy na prowinę cenniki gratis i franko. 835

Jan Ichnatowicz

Lwów: sklepy własne ul. Kopernika l. 3 i ul. Halicka l. 11,

Kraków: Sukiennice l. 20, Czerniowce: Rynek l. 2.

Przemysł: ul. Franciszkańska l. 24.

1167

Sezon 1899.

Sezon 1899.

Swieże wody mineralne

krajowe i zagraniczne ze źródeł naturalnych poleca handel

Karola Ballabana we Lwowie. 429

BAD BARTFA (Bartfeld)

Saisondauer: Mai bis Ende September. Hauptsaison: 15. Juni - 20. August
In der Vor- und Nachsaison Preise 30% billiger.

Eisenbahnstation. **UNGARN (Komitat Sáros)** Eisenbahnstation.

Alkalisch-muriatische Eisenwässer. 12 Quellen. Hervorragender klimatischer und Terrainkurort. Wasserheilstalt. Prachtvolle mächtige Fichten- und Tannenwälder: 4000 Joeh mit 42 Kilometer bequemen Waldpromenaden.

Indikation: Gegen Bleisucht und alle Formen und Folgen der Anämie; gegen Katarrhe des Magens, Darmes und der Blase; gegen chronische Katarrhe des Kehlkopfes, der Luftröhre, der Laugen; gegen Erkrankungen der weiblichen Geschlechtsorgane; gegen Amenorrhöe, Dysmenorrhöe; gegen chron. Katarrhe der Gebärmutter, weissen Fluss, Hysterie und Unfruchtbarkeit; bei Erschöpfungen nach schweren Krankheiten; gegen Malaria und ihre Folgen; gegen Nervenkrankheiten, nervöses Herzklopfen ect.

Kurmittel: Mineralwasser-Trinktur, Mineralbäder, Fichtennadelbäder, Moorbäder aus Väsartelker Eisenmoor, Massage, elektrische Behandlung, Terrainkur, windgeschützte Lage, staubfreie, ozonreiche, fichtenduft-geschwängerte, balsamische Gebirgsluft, Wasserheilstalt. 7 Aerzte stehen zur Disposition.

Bartfelder Mineralwasser ist ein vorzügliches Kur- und Erfrischungsgetränk. Bestellungen effektuirt die Badedirection in Bartfeld. Zu haben in allen Apotheken und Spezereihandlungen. — Prospekte versendet **DIE BADE-DIREKTION.**

Kuraufenthalt weiland Ihrer Majestät der Kaiserin-Königin Elisabeth im Jahre 1895 522

Für die moderne Umgestaltung des Kurortes wurde seit 1893. fl. 1,023.745 verwendet.

Cenniki na żądanie franko.

Na sezon

Farby olejne, lakiery, cement, gips, carbolineum, gąbki, kregle, antimolina, naftalina, papier i lep na muchy, przybory dla hydropatii, kit ogrodniczy, lakiery do bucików, śróta dla myśliwych, lonty dla kamieniolarów i przyrządy miernicze dla inżynierów, geometrów i leśniczych.

Piotr Mikolasch i Sp. Lwów.

Cenniki na żądanie franko.

Konkurs.

Towarzystwo akcyjne dla przemysłu chemicznego we Lwowie przyjmie **praktykanta biurowego.**

Płaca roczna 300 zł. Wymaga się znajomości języka niemieckiego i polskiego, tudzież jak najlepszych rekomendacyj. Zgłoszenia przyjmuje się tylko pisemne z dokładnem podaniem dotychczasowego zajęcia.

Nowy racjonalny sposób leczenia. Świadectwa renomowanych lekarzy. Nieszkodliwy, bez medycyny.

Wszystkim nerwowo chorym

poleca się gorąco broszurę **Romana Weissmanna** wyszłą w 26-tem wydaniu:

O chorobach nerwowych i apopleksyi, zapobieganie i leczenie.

Bezpłatnie otrzymać można w księgarni

Carl Valentin's Sohn, Fünfkirchen.

Otwierając nowy lokal pod firmą

„CAFE CORSO“

przy ul. Karola Ludwika l. 41

(naprzeciw głównego wchodu do nowego teatru)

mamy zaszczyt zawiadomić Szanowną P. T. Publiczność, że w kawiarni tej, urządzonej z całym komfortem, podawać będziemy trunki najlepszej jakości a jako nowość znakomite

Piwo eksportowe

Lwowskiego Towarzystwa akcyjnego browarów, która to nowa marka skutecznie konkuruje eo do jakości z najlepszymi piwami zagranicznymi.

Z najgłębszym szacunkiem

Zarząd Cafe corso

ul. Karola Ludwika l. 41.